

Arrest

nr. 278 711 van 13 oktober 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 24 juni 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 mei 2022 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 augustus 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat Mr. C. DESENFANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Kameroense nationaliteit te bezitten en te zijn geboren op 30 april 1984.

1.2. Verzoeker dient op 24 oktober 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoeker wordt op 30 november 2021 een eerste maal gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Hij wordt op 20 januari 2022 een tweede maal gehoord op het CGVS.

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 24 mei 2022 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert over de nationaliteit van Kameroen te beschikken, tot de etnie Tikar (Fumte) te behoren, de taal Mambila machtig te zijn en Christen te zijn. U bent geboren op 30 april 1984 te Buea, zuid westelijke regio. U bracht uw gehele kindertijd in Buea door, meer specifiek in een huis gelegen in "Up Station, Federal Quarter". In februari of maart 2011 verliet u uw ouderlijk huis en huurde u een appartement (genaamd Sint-Pietersburg) in Bonduma, dit is gelegen rondom "Great Soppo" – tussen Molyoko en Great Soppo - in Buea. U studeerde "Accounting" aan de universiteit van Buea en u volgde ondertussen een afstandsprogramma met de "Association of Chartered Certified Accountants". In maart 2012 reisde u – met uw eigen paspoort en met een visum geldig van 2012 tot 2014 - naar Birmingham, Aston, Groot-Brittannië. U ging er immers studeren aan de "Business School – "Finance and Business Training". U beëindigde er uw studies en u ging ergens in februari/maart 2014 terug naar Kameroen. U ging wonen in uw eigen woning in Molyoko (Buea), meer specifiek naast het voetbalstadion gelegen, u woonde er met uw moeder en met uw neven/nichten (cfr. kinderen van uw halfzussen). U ging vervolgens terug naar Groot-Brittannië, u was er van 12 januari 2015 tot 18 december 2015. U studeerde er ditmaal aan de universiteit van Birmingham, "Faculty of Business, Law and Social Sciences". U vestigde zich hierna wederom in Molyoko te Kameroen, op hetzelfde adres. U had ook een groentenboerderij in Muyuka, meer specifiek in Kwakwa, en in Nwa. In Buea (Ekona) had u dan weer een kippenboerderij.

U was sedert eind 2016 lid van de "Southern Cameroon National Council (SCNC)". U had informatie over de SCNC gekregen via een zekere A(m) L., u ging vervolgens zelf naar de eerste vergadering in Buea, u registreerde uzelf en u ging naar Mr. Steven, de voorzitter van uw dorp Nwa, gelegen in Donga Mantung. U gaf financiële assistentie, kocht water en voedsel aan en gaf informatie door aan andere secretarissen – zoals P.N. - van andere regio's. Indien u in het dorp Nwa aanwezig was en er een vergadering plaatsvond, was u aanwezig, u kon anders ook via de telefoon deelnemen of u kreeg een briefing achteraf indien u een bijeenkomst had gemist.

Op vrijdag 22 september 2017 was er een vredevol protest aan de gang georganiseerd door Zuid-Kameroeners – om de mishandelingen door de Franstalige overheid in Kameroen aan te klagen - , dit vond plaats in Molyoko (Buea) voor het voetbalstadion, u nam toen ook deel. De "21st Motorised Infantry (Battalion)" kwam ondermeer aan teneinde iedereen uit elkaar te jagen, ze begonnen tevens te schieten en gebruikten traangas. U nam de gebeurtenissen tijdens deze manifestatie op via foto's en video's. U wou immers openbaar maken waar mensen door gingen, in dit geval betrof het een vredevolle bijeenkomst die gewelddadig werd. Tevens wou u het in uw eigen data opgeslagen hebben gezien u er zelf aan had deelgenomen. U werd vervolgens door de "21st Motorised Infantry (Battalion)" gearresteerd. Uw telefoon werd getoond aan Kolonel B., u had immers foto's en video's genomen van deze manifestatie, uw telefoon werd vervolgens afgenomen door de Kolonel en u werd hierna meegenomen. U werd vervolgens, via het huis van de toenmalige Burgemeester Ekama Patrick, met een bus met 20 tot 30 andere personen meegenomen naar de "Gendarmerie Liaison" in Buea. U bleef in de bus zitten, vervolgens werd u naar de Brigade (van de Gendarmerie) te Buea gebracht ("21st Motorised Infantry Battalion Head Office" in Buea). U werd er gemarteld, u had enkel nog uw boxershort aan, er werd water op u gegooid en u werd geslagen. Na het weekend werd er gesteld dat u naar de rechtbank zou moeten gaan, er kwamen advocaten naar de Brigade om u te verdedigen doch zij waren er niet welkom. Er werd gezegd dat u onder diegenen was die de burgemeester zijn huis in brand wou steken, u zou tevens mensen geld hebben gegeven om de manifestatie bij te wonen. Ze zouden immers meer aanklachten willen toevoegen, zodat u nooit nog naar buiten zou kunnen gaan. U zou dan ook worden beschuldigd van terrorisme en opstand en van het verstoren van de openbare orde. Op een bepaald moment riep de Kolonel u bij hem, u diende uw telefoon te ontgrendelen zodat de Kolonel kon zien wat u concreet had opgenomen. De Kolonel zag de foto's en video's doch had op dat moment onvoldoende tijd om alles door te nemen, hij zou het later nog eens doornemen en hield uw telefoon bij zich. Uw vriend, een activist genaamd C., kwam uiteindelijk naar de Brigade, hij ontmoette tevens een advocaat genaamd A.K., uiteindelijk hebben zij veel geld gegeven aan de Commandant van de Liaison Office en aan de Commandant van de Brigade. U werd uiteindelijk door een gendarme vrijgelaten, u mocht niks vermelden, geen namen noemen en niet vertellen dat deze gendarme u had vrijgelaten. U trok vervolgens gedurende één dag naar Bali, Bamenda, u had immers een gezwollen hand en u wenste dit via een traditioneel proces te laten behandelen. U trok hierna naar het dorp Nwa, na twee dagen, op 01 oktober 2017, diende u weg te lopen, er was toen immers een viering voor de onafhankelijkheid van Zuid-Kameroen, militairen kwamen toen repressief optreden in dit

kader. U ging vervolgens naar Bonaberi in Douala, om na twee dagen naar Molyoko in Buea te gaan. Na één week ging u naar Yaoundé, u begaf zich na twee tot drie weken - ergens in december 2017 – samen met uw moeder naar Duitsland teneinde er uw broer A.A. te bezoeken, uw broer heeft de Duitse nationaliteit. U reisde op 05 december 2017 met uw eigen paspoort en met een Duits visum (aangevraagd in november 2017 en afgeleverd in december 2017). Ergens tussen 26 en 27 december 2017 reisde u terug naar Molyoko te Kameroen. U ging ook soms naar Nwa om uw groentenboerderij te controleren, u had immers daar een grotere groentenboerderij dan in Muyuka. Tussen december 2017 en januari 2018 is uw boerderij in Muyuka in brand gestoken door het leger. U werd er immers van beschuldigd separatistische strijders in uw boerderij te hebben. U zou niet weten of dit ook echt het geval was, een zekere Mr.G./F. ging in uw plaats de boerderij normaal gezien controleren, u was slechts af en toe aldaar aanwezig. In februari 2018 trok u wederom naar Duitsland (Berlijn), u ging er terug uw broer bezoeken. Uw broer was er immers met een bouwproject begonnen en hij kende in dit kader enige problemen, uzelf kocht eveneens te Kameroen bouw materiaal aan teneinde er huizen en appartementen te bouwen die dan weer op hun buurt konden worden verhuurd. U reisde toen met een nieuw Duits visum, geldig van februari tot eind maart 2018. In februari/maart 2018 ging u terug naar Kameroen, naar Molyoko. U verbleef ook ruime tijd in Yaoundé, u huurde er immers een klein huis, in Etugebe. U ging verder ook regelmatig naar Nwa op bezoek. U werd vervolgens – tijdens uw verblijf in Yaoundé – in februari 2018 via C., die het op zijn beurt via uw advocaat Alen had vernomen, ervan op de hoogte gebracht dat Kolonel B. u had opgeroepen, er was een convocatie voor u, van 2018. U verwachtte er uw telefoon terug te krijgen en u besloot dan ook op deze uitnodiging in te gaan en u samen met A. naar de General Head Quarters/Military Head Force (Brigade) te begeven. De Kolonel en uzelf gingen aldaar door uw telefoon, er passeerden in het bijzonder foto's en video's van de manifestatie (cfr. dd. 22 september 2017), de Kolonel vroeg u waarom u deze foto's en video's had gemaakt, voor wie u werkte en of u dit beeldmateriaal aan iemand plande te geven met wie u zou samenwerken. Er was ook een foto van uzelf in Groot-Brittannië op uw telefoon aanwezig. Deze foto, op Victoria Square, betreft een foto van uzelf – met een wapen - met een man van het Britse leger, er was toen immers een expositie aan de gang. De Kolonel stelde hier vele vragen over, zoals of u ooit al met een wapen heeft geschoten, u kwam volgens hem naar Buea om lokale inwoners te trainen en hun de wapens te laten opnemen. U werd vervolgens – door de Kolonel en twee militairen - naar het (Military) Head Quarter/Generals Office (van de Generaal) gebracht, de Kolonel ging er met de Generaal praten, uw advocaat Alen was ondertussen reeds vertrokken. Ondertussen kwam er iemand van het leger, die u niet zou kennen, hij vroeg u in het Engels wat u er deed. Alle mensen die naar er zijn mening voor ondervraging zouden komen, zouden er nooit meer zijn vertrokken. U diende hem te volgen, deze man liet u vervolgens gewoon naar buiten gaan, u mocht niet naar Buea trekken doch u diende zeer ver weg te gaan en indien mogelijk het land te verlaten. U was hierna twee tot drie maanden in Yaoundé, u huurde er immers een klein huis, u ging ook nog naar het dorp Nwa. U vroeg vervolgens in juni 2018 een nieuw visum aan – geldig voor één jaar, namelijk tot 24 juni 2019 - en u trok in juni 2018 wederom bij uw broer naar Duitsland, u keerde dezelfde maand terug naar Kameroen. U verbleef toen in Yaoundé in uw huur appartement, u ging wel nog naar het dorp Nwa en bleef er toen maximim één of twee dagen. U vertrok 14 of 15 juni 2019 uit Yaoundé en u ging naar Douala, u verliet na een tweetal dagen het land. U trok nogmaals – met uw eigen paspoort en uw Duits visum - bij uw broer te Duitsland. U vernam in Duitsland dat er in juni 2018 een tweede convocatie te Kameroen van Kolonel B. aan u was gericht. U nam verder in Duitsland nog deel – rond 25 juli 2019 - aan een grote manifestatie in Potsdam, u praatte er over uw persoonlijke ervaringen, zelfs tegen de Duitse politie, u toonde de informatie – overleden lichamen, afgebrande huizen – beschikbaar op uw telefoon. U registreerde zich aldaar eveneens bij de “Southern Cameroon Community/National Council of Berlin”, u bent niet in het bezit van een lidkaart. U kwam vervolgens in oktober 2019 in België aan. U had immers een conflict met uw broer gehad in Duitsland, hij wou dat u nog terugkeerde naar Kameroen terwijl u hier niet mee akkoord ging. U blijft ook in België lid van het “Southern Cameroon National Council”. U staat alhier evenwel niet officieel geregistreerd. U hebt in België een whatsapp forum waarmee u nog steeds communiceert in het kader van de Engelstalige crisis te Kameroen en u neemt ook nog deel aan zoom meetings, de laatste dateerde van 19 november 2021. U geeft ook een maandelijks bijdrage voor diegenen die in nood zouden verkeren.

Uw vader J.A. diende bij de “West Cameroon Police”, tevens was hij een supporter van de “SDF (Social Democratic Front)”. Hij is op 22 augustus 2007 overleden ten gevolge van prostaatkanker. Uw moeder Wonyeh Jenabu verblijft op verscheidene plaatsen, meer bepaald in Buea, Nwa en Bafoussam, dit ten gevolge van de huidige gespannen situatie in Kameroen, verder zou ze ook aan hoge bloeddruk lijden. Uw vader heeft nog andere vrouwen, waaronder een zekere A.A.. Uw broer A. en uw zus A. verblijven op legale wijze in Duitsland, uw broers en zussen van vaderskant genaamd D., L, A. verblijven in Buea, O. is overleden en G. zou in het dorp zijn neergeschoten. G. zou immers in december 2019 in het dorpje Nwa zijn omgekomen tijdens een confrontatie tussen de militairen en de separatisten.

U legt ter staving van onderhavige asielaanvraag volgende stukken neer: uw "Acte de Naissance/Birth Certificate", uw "Application for Declaratory Judgement Of The Birth", uw "Residence Permit" afgeleverd op 12 augustus 2013 in de UK, uw originele lidkaart van de SCNC, het "Affidavit Concerning a Southern Cameroonian by Name A.O.J. For His Activism and Membership" dd. 21 april 2021, het "Proces-Verbal d'Audition Du Suspect" dd. 22 september 2017 en uw uitgeschreven versie ervan, een "Medisch attest" dd. 09.12.2019, een USB stick, een foto van u aanwezig op een manifestatie in Duitsland, een foto van uzelf in Groot-Brittannië, foto's van uw boerderij(en), het "General Certificate of Education" van juni 2004 en juni 2006 van de Universiteit van Buea, het attest "Successful Enrolment to Finance and Business Training (ACCA Full-time Programma)" dd. 08 februari 2012 te Birmingham, het "Acca Diploma in Accounting and Business" dd. mei 2012 te Birmingham, de "Student Enrolment Confirmation" van de "Finance Business Training (ACCA Full-time)" van 01 maart 2012 tot 20 september 2014, het "Certificate of Achievement" dd. 14 maart 2013 van "London School of Business and Finance", de "Confirmation of Acceptance for Studies Details" van de "Birmingham City University" van 12 januari 2015 tot 18 december 2015, de brief dd. 03 februari 2016 van de "Birmingham City University", printscreens van het 'Chairmen Platform' en van het "SCNC General Assembly", printscreens van het SCCG Berlijn, printscreens van SCNC Zoom meetings, het document "Forwarding Application Files fot State Land", een "Attestation of Plot Allocation and Ownership" dd. 19.03.2014, een artikel "Targeted Killings in Ambazonia", een artikel "Anglophones in Douala Allegedly Targeted By Police", een artikel "Principal of Government School Pinyin Found Dead in Yaoundé", een "Attestation of Plots" dd. 08 december 2011 en een "convocatie", dd. 08 juni 2018.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient verder te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

U geeft aan dat u op 22 september 2017 – tijdens een vredevol protest te Buea (Molyoko) georganiseerd door ZuidKameroeners om de mishandelingen door de Franstalige overheid in Kameroen aan te klagen – foto's en video's zou hebben gemaakt (cfr. ondermeer van militairen die mensen aan het mishandelen zouden zijn geweest en van een ontstane brand in de buurt van een school (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dd. 30 november 2021 pagina 20-24, hierna genoemd cgvs 1 pagina 20-24 en zie notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dd. 20 januari 2022 p. 6, hierna genoemd cgvs 2 pagina 6), waarna u door de "21st Motorised Infantry (Battalion)" (cfr. behorend tot "The Cameroon Armed Forces" onder de leiding van President Paul Biya) zou zijn gearresteerd. Uw telefoon zou tevens toen door een zekere Kolonel B. in beslag zijn genomen. U zou, via het huis van de toenmalige Burgemeester E.K., naar de "Gendarmerie Liaison" in Buea en vervolgens naar de Brigade (van de Gendarmerie) te Buea zijn gebracht. U zou ervan worden beschuldigd de burgemeester zijn huis in brand te hebben willen steken en mensen geld te hebben gegeven om de manifestatie bij te wonen, u zou ook worden beschuldigd van terrorisme en opstand en het verstoren van de openbare orde. U zou tevens in het bijzijn van de Kolonel uw telefoon hebben dienen te ontgrendelen zodat de Kolonel zou kunnen zien wat u zou hebben opgenomen tijdens deze manifestatie, doch de Kolonel zou toen onvoldoende tijd hebben gehad om alles door te nemen en zou hier later nog op terugkomen. Een activist genaamd C. en een advocaat A. K. zouden vervolgens veel geld aan de Commandant van de Liaison Office en aan de Commandant van de Brigade hebben aangeboden, teneinde u vrij te krijgen. U zou uiteindelijk door een gendarme vrij zijn gelaten, u zou hiervan niks mogen vermelden, geen namen mogen noemen noch vertellen dat deze gendarme u zou hebben vrijgelaten. U zou vervolgens één dag naar Bali (Bamenda) zijn getrokken teneinde er uw gezwollen hand te laten behandelen, waarna u twee dagen naar het dorp Nwa zou zijn gegaan, om uiteindelijk tijdens de viering van de onafhankelijkheid van Zuid-Kameroen dd. 01 oktober 2017 te zijn moeten vluchten en u naar Bonaberi (Douala) te begeven, waarna u na twee dagen naar Molyoko (Buea) zou zijn gegaan. U zou er één week zijn gebleven, om vervolgens naar

Yaoundé te gaan. **Er kan in dit kader vooreerst worden opgemerkt dat het ten zeerste opmerkelijk lijkt dat u, na uw beweerde arrestatie tijdens een manifestatie plaatsvindend in Molyoko (Buea) aan het voetbalstadion en uw voorgehouden vrijlating via omkoping, zou besluiten om terug naar uw woning, gelegen in de onmiddellijke omgeving van deze arrestatieplaats – u zou namelijk aan dit voetbalstadion zelf hebben gewoond – te trekken (cgvs 1 pagina 6 en 21 en 25 en zie ook cgvs 2 pagina 3-4). Het gegeven dat u zomaar terug zou keren naar de plaats waar u zou zijn gearresteerd, meer nog, hier zelfs maar liefst één week lang zou zijn gebleven, dit terwijl u niet op officiële wijze zou zijn vrijgelaten, doch de activist C. en uw advocaat Alen geld aan de Commandant van de Liaison Office en aan de Commandant van de Brigade zouden hebben aangeboden teneinde u – aldus op officiële wijze - vrij te krijgen, maakt dat uw vrees in dit kader reeds in ernstige mate kan worden gerelativeerd.** Zo geeft u zelf aan dat de Commandant van de Brigade 500.000 CFA zou aangeboden hebben gekregen, de Liaison Commandant zou dan weer een bedrag van één miljoen CFA aangeboden hebben gekregen (cgvs 1 pagina 24). Ook zouden ze één miljoen 500.000 CFA aan de Kolonel (cfr. Kolonel B.) hebben willen geven (cgvs 1 pagina 24). U gevraagd of de Kolonel ervan op de hoogte zou zijn geweest dat u zou worden vrijgelaten, geeft u het volgende aan: “Ik denk het niet. C. zei dat ze hem geld hadden proberen geven, dat is een normaal fenomeen, je kan uzelf uitkopen. Ik zeg niet dat het systeem slecht is, er zijn enkele individuen die het systeem er slecht laten uitzien. Ik weet niet, hij volgde me nog, om te tonen wat er in de telefoon is” (cgvs 1 pagina 23-24). U gevraagd of wel degelijk de Kolonel (cfr. B.) geld werd aangeboden, luidt uw antwoord als volgt: “Wat ze me zeiden, ja, hij kreeg geld aangeboden, ik vroeg niet verder, ik hoorde de naam military, Kameroen force, het maakt me gebroken, als ik ondervragingen krijg, ik ben mezelf niet” (cgvs 2 pagina 6-7). U stelt nogmaals niet te weten of de Kolonel wel degelijk geld zou hebben aangenomen, u zou dit niet verder hebben gevraagd, indien ze het u zouden hebben willen uitleggen, zou u er niets over hebben horen willen zeggen (cgvs 2 pagina 6-7). U geeft nogmaals aan te weten dat de twee andere personen het geld wel zouden hebben aangenomen, voor wat betreft het aandeel van de Kolonel moet u het antwoord schuldig blijven (cgvs 2 pagina 6-7). U zou ten slotte ook niet weten waarom de twee Commandanten u zomaar zouden hebben laten gaan, u zou enkel kunnen gokken dat hun beweegredenen financieel gewin zou zijn, misschien wilden ze het naar uw mening niet verder onderzoeken en wilden ze stil blijven (cgvs 1 pagina 24). **Uit uw verklaringen blijkt aldus overduidelijk dat u enkel en alleen zou zijn vrijgekomen ten gevolge van de omkoping van twee Commandanten – namelijk de Commandant van de Liaison Office en de Commandant van de Brigade – en u aldus niet op officiële wijze zou zijn vrijgelaten en u er allesbehalve weet van zou hebben of ook Kolonel B. – de man die uw telefoon zou hebben afgenomen en die zou hebben gesteld later met u nog door uw telefoon te willen gaan teneinde alle materiaal grondig te kunnen bekijken – eveneens geld zou hebben ontvangen, laat staan dat u zou weten of de Kolonel op de hoogte zou zijn geweest van uw officiële vrijlating. Het is in dit kader dan ook ten zeerste opmerkelijk dat u zich na uw officiële vrijlating wederom gedurende maar liefst één week in Molyoko (Buea) zou zijn gaan vestigen, de plaats waar u naar uw mening zou zijn gearresteerd. Dit maakt dan ook dat uw vrees jegens (de Kolonel van) de “21st Motorised Infantry (Battalion)” in dit kader reeds in ernstige mate kan worden gerelativeerd.** U gevraagd of u geen angst zou hebben gehad om naar Buea terug te keren, de plaats waar u zou zijn gearresteerd, stelt u het volgende: “De angst was daar. Ik ging niet in het daglicht..., ik ging naar Buea in de avond. Ik ging niet werken, op bezoek, ik had pijn en rustte uit, ik dacht niet juist toen” (cgvs 1 pagina 25). Gepolst of u niet naar een andere plaats zou zijn kunnen gaan, stelt u dat het gevaarlijk zou zijn geweest, u zou niet hebben geweten naar waar te kunnen gaan in uw conditie, u zou niemand hebben gehad (cgvs 1 pagina 25). **De door u aangehaalde verantwoording hiervoor, met name dat u nergens anders naartoe zou zijn kunnen gaan, houdt evenwel geen enkele steek, u geeft immers zelf aan vervolgens – na uw verblijf van één week in Molyoko te Buea - twee tot drie weken in Yaoundé te hebben verbleven (cgvs 1 pagina 26).**

Dat u op dat moment niet persoonlijk door de autoriteiten van Kameroen werd gevisieerd noch vervolgd (cfr. de “21st Motorised Infantry (Battalion)” – dewelke u zou hebben gearresteerd – valt onder de overheid, het behoort meer bepaald tot “The Cameroon Armed Forces” onder leiding van President Paul Biya (informatie toegevoegd aan het administratief dossier)), blijkt eveneens uit het feit dat u hierna nog op legale wijze – met uw eigen Kameroens paspoort met een visum voor Duitsland – uw land wist te verlaten en met het vliegtuig naar Duitsland wist te reizen. U zou immers in december 2017 – samen met uw moeder - naar Duitsland zijn gereisd teneinde er uw broer Amadu Adamu te gaan bezoeken. U zou in dit kader op 05 december 2017 met uw eigen paspoort (afgeleverd in 2017) en met een Duits visum (aangevraagd in november 2017 en afgeleverd in december 2017) zijn gereisd (cgvs 1 pagina 7-8 en cgvs 2 pagina 7) (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U geeft aan van de luchthaven in Douala te zijn vertrokken in december 2017, met aldus uw eigen paspoort en een Duits visum, u zou vervolgens met Air France en via Frankrijk

*zijn aangekomen bij "Berlin International Tegel" (cgvs 1 pagina 8 en cgvs 2 pagina 7). U gevraagd of de reis vlot zou zijn verlopen, bevestigt u dit (cgvs 1 pagina 8). Gepolst of u enige problemen zou hebben gekend tijdens deze reis, stelt u geen problemen te hebben gehad, alles zou ok zijn geweest (cgvs 1 pagina 8). **Dat u met uw eigen geldig paspoort en met een Duits visum Kameroen per vliegtuig op legale wijze kon verlaten, wijst er enkel op dat u op dat moment geenszins door de Kameroense autoriteiten werd geïnviseerd. Indien u werkelijk door de Kameroense overheid zou zijn geïnviseerd, dan is het zeer weinig aannemelijk dat u met uw eigen paspoort (en Duits visum) het land zou kunnen verlaten. Dat u hier wel toe in staat was, wijst er enkel op dat u geenszins door de Kameroense overheid werd gezocht. Tenslotte wordt het feit dat u bij uw vertrek naar Duitsland in december 2017 niet in een negatief daglicht bij de Kameroense autoriteiten stond, nogmaals bevestigd door uw terugkeer naar Kameroen met het vliegtuig in december 2017, wederom met uw eigen Kameroens paspoort.** U geeft immers zelf aan ergens tussen 26 en 27 december 2017 terug naar Molyoko (Buea) te Kameroen zijn gereisd, u zou via dezelfde legale weg zijn teruggekomen en wederom via Air France hebben gereisd (cgvs 2 pagina 7). Ook hier blijkt overigens dat u er wederom voor zou hebben geopteerd om u terug naar Molyoko (Buea), de plaats van uw voorgehouden arrestatie, te begeven. U zou vervolgens in Kameroen ook soms naar Nwa zijn gegaan om uw groentenboerderij te checken, u zou immers daar een grotere groentenboerderij dan in Muyuka hebben gehad.*

U stelt verder dat tussen december 2017 en januari 2018 uw boerderij in Muyuka in brand zou zijn gestoken door het leger (cgvs 2 pagina 11 en cgvs 1 pagina 30). U zou er immers "door militairen/het leger" van zijn beschuldigd separatistische strijders in uw boerderij te hebben ondergebracht. U voegt in dit kader twee foto's toe waarop er kippen en eieren te zien zijn, een foto van uzelf met uw gewassen, een foto van uzelf op uw stuk grond/boerderij en een foto van "iets" dat in brand lijkt te staan en u voegt tevens enkele video's van uw boerderij(en) toe. U gevraagd naar bewijzen om aan te tonen dat dit effectief uw eigendommen zouden betreffen, gaf u de Protection Officer gelijk en stelde u de documenten nog te zullen overhandigen om aan te tonen dat dit land van u zou zijn, u zou dit immers allemaal wel degelijk in uw bezit hebben (cgvs 2 pagina 20). U voegt op 26 januari 2022 een "Forwarding Application Files for State Land", met vermelding van een "Plot 97 – Block 2 in Molyko Extension Layout Buea" dewelke u aldus zou toebehoren en een "Attestation of Plot Allocation and Ownership" dd. 19 maart 2014 – land in dorp Nwa-Ntong – toe. U voegt nog toe dat u het bewijs van uw eigendom in Kwakwa en de huurovereenkomst van Ekona niet terug wist te vinden. Op 01 februari 2022 voegt u nog een "Attestation of Plots" dd. 08 december 2011 toe – u zou als inwoner van Bomduma dorp één plot 97 hebben, gesitueerd in Buea Sub-Division. **Hoewel u aldus aantoonde wel degelijk in het bezit te zijn (geweest) van bepaalde eigendommen, slaagt u er verder niet in om te bewijzen dat het effectief uw boerderij zou zijn dewelke in brand zou zijn opgegaan.** Er kan verder in dit kader nog worden opgemerkt dat u zelf aangeeft niet te weten of er ook effectief separatistische strijders op uw boerderij aanwezig zouden zijn geweest, immers een zekere Mr.G./F. zou in uw plaats de boerderij normaliter controleren en in het oog houden, u zou er slechts af en toe aanwezig zijn geweest (cgvs 2 pagina 11-12). **De mogelijke aanwezigheid van separatistische strijders op uw boerderij blijkt aldus een veronderstelling van uwentwege en een blote bewering in te houden. Wat er ook van zij, indien uw boerderij effectief in brand zou zijn gestoken – u legt hiervan aldus geen concrete bewijzen voor -, kan er hieruit allesbehalve een persoonlijke systematische vervolging jegens u worden opgemaakt en u haalt verder ook geen andere redenen aan waardoor men hiertoe anders zou kunnen besluiten.**

Dat u op dat moment niet persoonlijk door de autoriteiten van Kameroen (cfr. de "21st Motorised Infantry (Battalion)" – dewelke u zou hebben gearresteerd – valt onder de overheid, het behoort meer bepaald tot "The Cameroon Armed Forces" onder leiding van President Paul Biya (informatie toegevoegd aan het administratief dossier)), werd geïnviseerd noch vervolgd, blijkt overigens eveneens uit het feit dat u wederom op legale wijze – met uw eigen Kameroens paspoort met een visum voor Duitsland – uw land wist te verlaten en met het vliegtuig naar Duitsland wist te reizen. In februari 2018 zou u immers wederom naar Duitsland (Berlijn) zijn gegaan, u zou toen met een nieuw Duits visum hebben gereisd, geldig van februari tot eind maart 2018 (cgvs 1 pagina 9 en cgvs 2 pagina 8) (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U zou toen terug uit Douala zijn vertrokken en met het vliegtuig – ditmaal via Brussel – naar Berlijn zijn gereisd (cgvs 1 pagina 9 en cgvs 2 pagina 8). U gevraagd of het een vlotte reis zou zijn geweest, stelt u dat die reis ok was (cgvs 1 pagina 9). Gepolst of u geen problemen tijdens deze reis zou hebben gekend en of u vlot voorbij de paspoortcontrole zou zijn kunnen gaan, geeft u aan geen problemen met de agent van de grenscontrole te hebben gehad, van Kameroen tot de controle in Brussel, dan Duitsland (cgvs 1 pagina 9). U vult aan tijdens uw vorige reis in december 2017 via Air France – van Frankrijk naar Duitsland – te zijn gereisd, deze reis van februari 2018 zou van Douala via Brussel naar Duitsland zijn geweest, bij al deze reizen zouden er geen misverstanden

in verband met de controle van uw reisdocument zijn geweest, via grensagenten of gelijk welke veiligheidsagent (cgvs 1 pagina 9). **Dat u met uw eigen geldig paspoort Kameroen (met een geldig Duits visum) per vliegtuig op legale wijze kon verlaten, wijst er enkel op dat u op dat moment geenszins door de Kameroense autoriteiten werd gevisieerd. Indien u werkelijk door de Kameroense overheid zou zijn gevisieerd, dan is het zeer weinig aannemelijk dat u met uw eigen paspoort het land zou kunnen verlaten. Dat u hier wel toe in staat was, wijst er enkel op dat u geenszins door de Kameroense overheid werd gezocht. Tenslotte wordt het feit dat u bij uw vertrek naar Duitsland in februari 2018 niet in een negatief daglicht bij de Kameroense autoriteiten stond, nogmaals bevestigd door uw terugkeer naar Kameroen met het vliegtuig in februari/maart 2018, wederom met uw eigen Kameroens paspoort. In februari/maart 2018 zou u immers terug naar Kameroen, naar Molyoko, zijn gegaan. U zou toen dezelfde weg hebben genomen via Brussel doch u zou nu in Yaoundé zijn geland (cgvs 1 pagina 9 en cgvs 2 pagina 8). Gevraagd of u nu niet via Douala zou hebben gereisd dan, stelt u dan weer tijdens uw veelvuldige reizen zowel via Douala als Yaoundé te zijn gereisd, u zou zich niet meer kunnen herinneren wanneer u precies via welke Kameroense luchthaven zou zijn gereisd (cgvs 2 pagina 8). U zou enkel nog het volgende weten: "De visa die ik heb, ik heb ze, de eerste, ik ging via Air France. De tweede via Brussel. De derde ook, dan via Yaoundé. Dat was Air France"** (cgvs 2 pagina 8). U verbleef verder te Kameroen ook nog een ruime tijd in Yaoundé, u huurde er immers een klein huis, in Etugebe. U ging verder ook regelmatig naar Nwa op bezoek.

U stelt vervolgens – tijdens uw verblijf in Yaoundé – via C., die het op zijn beurt via uw advocaat Alen zou hebben vernomen, in februari 2018 te weten te zijn gekomen dat Kolonel B. u zou hebben opgeroepen, er zou immers een convocatie (van 2018) voor u zijn geweest. U blijkt vooreerst geen enkele informatie over deze convocatie te kunnen verschaffen. Zo kan u de correcte datum van de convocatie niet weergeven, u zou er immers geen verdere vragen over hebben gesteld, het zou u angst en slechte herinneringen brengen en u zou soms niet slapen (cgvs 1 pagina 27). U zou verder ook de convocatie niet hebben gezien, u zou het wel ondertussen hebben gevraagd, om het te kunnen zien en als bewijs te kunnen indienen (cgvs 1 pagina 27). U zou de inhoud van de oproeping aldus niet kunnen weergeven, u zou alleen via Alen hebben vernomen dat u zou zijn opgeroepen (cgvs 1 pagina 27). Verder is het ten zeerste onwaarschijnlijk dat u zich enerzijds reeds sedert september 2017 op vrije voeten zou hebben begeven, u vervolgens geen problemen in dit kader meer zou hebben gekend en u zich ook vrij doorheen het land – ondermeer in de directe omgeving van uw arrestatieplaats zou hebben bewogen en u zelfs meermaals uw land Kameroen op legale wijze zou hebben verlaten en wederom zou hebben betreden, doch anderzijds Kolonel B. dan weer pas in februari 2018 – aldus maar liefst drie maanden na uw vrijlating na omkoping – een convocatie op uw naam zou hebben uitgevaardigd gezien hij alsnog samen met u uw telefoon zou willen doornemen. Opmerkelijk genoeg besloot u dan ook nog eens om op deze oproeping in te gaan en u samen met Alen naar de "General Head Quarters/Military Head Force (Brigade)" te begeven. U gevraagd waarom u zou hebben besloten te gaan, gezien u zou voorhouden reeds eerder op officiële wijze via omkoping uit de handen van de de "21st Motorised Infantry (Battalion)" te zijn ontkomen en u niet zou weten of Kolonel B. hier toen al dan niet van op de hoogte zou zijn geweest, geeft u het volgende aan: "Het is een moeilijke beslissing die ik maakte, maar ik ben geen crimineel, ik wil enkel gerechtigheid, wat ik denk dat juist is, ik wou ook mijn telefoon terugkrijgen. Er was nog angst, ik kon terug naar de gevangenis worden meegenomen, dat is het resultaat dat nadien kwam, in general office, na foto's te zien. Ik kan u de foto's tonen, diegene in mijn geheugen, waar hij op aandrong, vragen over stelde. Hij zei ok we gaan met de generaal praten" (cgvs 1 pagina 27-28). Tijdens uw tweede onderhoud stelde u in dit kader het volgende: "Ik wist ok, de inhoud zien, misschien ik zal mijn telefoon terug krijgen, ik zal vrijgelaten worden, ik wist niet wat er ging gebeuren, mijn enige motief was, misschien krijg ik mijn telefoon terug, kan ik terug in contact komen met diegenen waarmee ik zaken deed, alles was in die telefoon" (cgvs 2 pagina 9). U bevestigt nogmaals uw telefoon te hebben terug gewild, dit zou de reden zijn geweest dat u zou zijn gegaan: "Dat is de reden dat ik het risico nam om te gaan. Enkel daar ik realiseerde me het werd niet beter, hij ging door bijna elke inhoud in de telefoon, hij vond de foto van het Brits leger waar ik opsta, met het wapen, toen wist ik dat het niet beter ging worden voor me. Het is een mirakel, de man die me kwam zien en zei ga weg" (cgvs 2 pagina 9). **Hoewel er reeds geen geloof werd gehecht aan deze (eerste) convocatie – afkomstig van Kolonel B. - an sich (zie supra), is het ook nog eens compleet ongeloofwaardig dat u op deze convocatie zou ingaan enkel en alleen om uw telefoon terug te kunnen krijgen, dit terwijl er belastend beeldmateriaal – namelijk foto's en video's genomen tijdens de manifestatie dd. 22 september 2017 – zou opstaan. De ongeloofwaardigheid van deze convocatie en van uw voorgehouden ontmoeting met Kolonel B. in dit kader, wordt bevestigd door uw ludieke beschrijving van deze ontmoeting: "Hij zei hoe gaat het, gaat het goed met u, u komt hier om ons de inhoud van uw telefoon te tonen, ik zei ja, hij gaf me de telefoon, ik gaf de code, hij nam het direct af van me" (cgvs 1 pagina 28). Men kan logischerwijze niet inzien hoe een Kolonel**

die u reeds eerder zou hebben beschuldigd van “terrorisme en opstand en het verstoren van de openbare orde” en u zou hebben opgeroepen om na te gaan welke foto's en video's van de manifestatie er op uw telefoon zouden staan – beelden dewelke hem en het leger schade zouden kunnen betrokkenen gezien er geweldplegingen door het leger op zouden staan afgebeeld -, u op dergelijke vriendelijke wijze zou begroeten en u simpelweg zou vragen hoe het met u zou gaan. Volgens uw verklaringen zouden de Kolonel en uzelf vervolgens door uw telefoon zijn gegaan, er zouden in het bijzonder foto's en video's van de manifestatie zijn gepasseerd, de Kolonel zou u hebben gevraagd waarom u deze foto's en video's zou hebben gemaakt, voor wie u zou hebben gewerkt en of u dit beeldmateriaal aan iemand zou hebben gepland om te geven (cgvs 1 pagina 28-29). Er zou ook een foto van uzelf in Groot-Brittannië op uw telefoon aanwezig zijn geweest (cgvs 1 pagina 28-29). Deze foto, op Victoria Square, zou een foto van uzelf – met een wapen - met een man van het Britse leger betreffen, er zou toen immers een expositie aan de gang zijn geweest (cgvs 1 pagina 28-29). U voegt deze foto ook aan uw dossier toe. De Kolonel zou hier vele vragen over hebben gesteld, zoals of u ooit al met een wapen zou hebben geschoten, u zou volgens hem naar Buea zijn gekomen om lokale inwoners te trainen en hun de wapens te laten opnemen (cgvs 1 pagina 28-29). U zou vervolgens – door de Kolonel en twee militairen - naar het (Military) Head Quarter/Generals Office (van de Generaal) zijn gebracht, de Kolonel zou er met de Generaal gaan praten, uw advocaat Alen zou ondertussen reeds zijn vertrokken (cgvs 1 pagina 28-29). Ondertussen zou er iemand van het leger, die u niet zou kennen, zijn gekomen en hij zou in het Engels hebben gevraagd wat u er zou hebben gedaan (cgvs 1 pagina 28-29). Alle mensen die naar zijn mening aldaar voor ondervraging zouden komen, zouden er nooit meer zijn vertrokken (cgvs 1 pagina 28-29). U zou hem dienen te volgen, deze man zou u vervolgens gewoon naar buiten hebben laten gaan, u zou niet naar Buea mogen trekken doch u zou zeer ver weg dienen te gaan en indien mogelijk het land dienen te verlaten (cgvs 1 pagina 28-29). **U -gevraagd waarom deze militair u zomaar zonder meer zou helpen ontsnappen, stelt u het volgende: “Misschien Engels sprekend, compassie, ik weet het niet, dat kan ik u zeggen, hij benaderde me, hij vroeg me niet om in het Frans te spreken, vroeg wat doet u hier” (cgvs 1 pagina 29). U nogmaals dezelfde vraag opgeworpen, kan u enkel aangeven dat u zichzelf deze vraag ook zou hebben gesteld, misschien een mirakel zou u zeggen (cgvs 2 pagina 10). U zou vervolgens twee tot drie maanden in Yaoundé zijn gebleven, u zou er immers een klein huis hebben gehuurd, u zou ook nog naar het dorp Nwa zijn gegaan. Ook naar Buea zou u zich nog eens hebben begeven: “Ééns ging ik terug, Yaoundé twee of drie maanden, dan Buea één dag en dan ging ik terug, ik bleef er niet. Ik moest mijn persoonlijke documenten halen, certificaten, geboorteakte, alle belangrijke documenten, dezelfde dag reisde ik naar Yaoundé, toen ik vrijelaten was. Huis in Yaoundé bed en stoel gekocht, ik wist in Yaoundé blijven voor langere tijd, enkele naar Buea voor certificaten, academische papieren, geboorteakte, belangrijke bezittingen” (cgvs 2 pagina 14).**

Dat u op dat moment – na uw beweerde ontsnapping uit de handen van Kolonel B. van de “21 Motorised Infantry (Battalion)” niet persoonlijk door de autoriteiten van Kameroen werd gevisieerd noch vervolgd (cfr. de “21st Motorised Infantry (Battalion)” – dewelke u zou hebben gearresteerd – valt onder de overheid, het behoort meer bepaald tot “The Cameroon Armed Forces” onder leiding van President Paul Biya (informatie toegevoegd aan het administratief dossier)), blijkt eveneens uit het feit dat u wederom op legale wijze – met uw eigen Kameroens paspoort met een visum voor Duitsland – uw land wist te verlaten en met het vliegtuig naar Duitsland wist te reizen. U zou immers in juni 2018 een nieuw Duits visum hebben aangevraagd – geldig voor één jaar, namelijk tot 24 juni 2019 - en u zou wederom op legale wijze met uw eigen paspoort naar Duitsland zijn gegaan (cgvs 1 pagina 9 en cgvs 2 pagina 10) (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U zou van Yaoundé – via Air France naar Parijs te Frankrijk - naar Berlijn in Duitsland zijn gereisd (cgvs 1 pagina 9 en 10 en cgvs 2 pagina 10). U gevraagd hoe de grenscontrole zou zijn verlopen, geeft u aan dat het ok zou zijn geweest, u zou tijdens deze reis geen enkel probleem hebben ondervonden (cgvs 1 pagina 10). **Dat u met uw eigen geldig paspoort Kameroen per vliegtuig op legale wijze kon verlaten, wijst er enkel op dat u op dat moment geenszins door de Kameroense autoriteiten werd gevisieerd. Indien u werkelijk door de Kameroense overheid zou zijn gevisieerd, dan is het zeer weinig aannemelijk dat u met uw eigen paspoort (en met een Duits visum) het land zou kunnen verlaten. Dat u hier wel toe in staat was, wijst er enkel op dat u geenszins door de Kameroense overheid werd gezocht. Tenslotte wordt het feit dat u bij uw vertrek naar Duitsland in juni 2018 niet in een negatief daglicht bij de Kameroense autoriteiten stond, nogmaals bevestigd door uw terugkeer naar Kameroen met het vliegtuig in juni 2018, wederom met uw eigen Kameroens paspoort. U zou immers dezelfde maand – in juni 2018 - terug naar Kameroen zijn gegaan, u zou toen dezelfde weg hebben genomen, namelijk via Air France naar Frankrijk en vervolgens naar Yaoundé (cgvs 1 pagina 10 en cgvs 2 pagina 10). U zou vervolgens in Yaoundé in uw huur appartement hebben verbleven, u zou wel nog naar het dorp Nwa zijn gegaan en u zou er toen maximum één of twee dagen zijn gebleven. U zou 14 of 15**

juni 2019 uit Yaoundé zijn vertrokken en naar Douala zijn gegaan, u zou na een tweetal dagen het land hebben verlaten. **U zou nogmaals – met uw eigen paspoort en uw Duits visum – in juni 2019 van Douala naar Duitsland (Berlijn) zijn gegaan, dit wederom via Air France naar Frankrijk (cgvs 1 pagina 10 en cgvs 2 pagina 10). Tijdens uw eerste onderhoud stelt u in dit kader dat de grenscontrole ok zou zijn geweest en u geen problemen zou hebben ondervonden tijdens deze reis (cgvs 1 pagina 10).** U geeft tijdens uw tweede onderhoud dan weer aan dat er u op de luchthaven van Douala zou zijn gevraagd of u van Buea zou komen, u zou hebben geantwoord van Yaoundé te zijn gekomen, u zou verder niet weten waarom er u deze vraag zou zijn gesteld: "Ik weet het niet. Misschien wou hij gewoon weten of ik van Buea kom, ik weet niet waarom hij het vroeg, het is normale routine voor hen om te vragen, ik kan het niet echt zeggen, dat vroeg hij" (cgvs 2 pagina 15). U zou vervolgens gewoon zijn mogen doorgaan (cgvs 2 pagina 15). **Dat u met uw eigen geldig paspoort Kameroen per vliegtuig nogmaals – en overigens voor een laatste maal voor uw komst naar België – hebt kunnen verlaten, wijst er enkel op dat u op dat moment geenszins door de Kameroense autoriteiten (cfr. de "21st Motorised Infantry (Battalion)" – dewelke u zou hebben gearresteerd – valt onder de overheid, het behoort meer bepaald tot "The Cameroon Armed Forces" onder leiding van President Paul Biya (informatie toegevoegd aan het administratief dossier)) werd gevisieerd. Indien u werkelijk door de Kameroense overheid zou zijn gevisieerd, dan is het zeer weinig aannemelijk dat u met uw eigen paspoort (en Duits visum) het land op legale wijze zou kunnen verlaten. Dat u hier wel toe in staat was, wijst er enkel op dat u geenszins door de Kameroense overheid werd gezocht. U ermee geconfronteerd dat u zou stellen vervolging te vrezen door Kolonel B. (cfr. van de "21st Motorised Infantry (Battalion)") doch u daarna op legale wijze verscheidene keren van Kameroen naar Duitsland en terug zou hebben weten te reizen, geeft u het volgende aan: "Voorheen, ik ging naar hem, twee keer, ik kon enkel een probleem hebben nadat ik uit zijn bureau ontsnapte. Ik denk dat was de zaak, in 2019, de man vroeg kom je van Buea, hij was serieus over die vraag. Ik zei ik kom van Yaoundé en toonde de bustickets, ik had alle ontvangstbewijzen van de bus" (cgvs 2 pagina 15). U nogmaals dezelfde vraag opgeworpen, stelt u: "Wel, ik weet niet hoe die vraag te beantwoorden, het enige wat ik weet is dat, ik had problemen, als ik door de luchthaven ga, en terug, misschien was het niet geweten dat ik wanted was, altijd als ik legaal reisde, misschien toen" (cgvs 2 pagina 15).**

U zou verder te Duitsland hebben vernomen dat er in juni 2018 een tweede convocatie te Kameroen van de Kolonel (cfr. Kolonel B.) aan u zou zijn gericht. Hoewel u er allesbehalve in bent geslaagd om uw eerste convocatie en uw voorgehouden vervolging door Kolonel B. – van de "21st Motorised Infantry (Battalion)" behorend tot "The Cameroon Armed Forces" onder leiding van President Paul Biya – aannemelijk te maken (zie supra), kan er in dit kader nog het volgende worden opgemerkt. U geeft aan de convocatie in Kameroen niet te hebben ontvangen, u zou immers met Alen noch C. nog enig contact hebben gehad, u zou toen een laag profiel hebben gehad, u zou in Douala met niemand nog hebben gecommuniceerd en u zou aan het denken zijn geweest wat te doen, om dan uiteindelijk naar Duitsland te gaan, alwaar u uiteindelijk – via C. en Alen - in kennis zou zijn gesteld van deze convocatie (cgvs 2 pagina 15). U zou zich sindsdien geen vragen meer hebben gesteld over de convocatie (cgvs 2 pagina 15). Er kan in dit kader worden opgemerkt dat, indien er werkelijk een convocatie door Kolonel B. – van de "21st Motorised Infantry (Battalion)" – tegen u zou zijn uitgevaardigd in juni 2018, men logischerwijze niet kan inzien hoe u hiervan pas tijdens uw verblijf in Duitsland – aldus ergens tussen uw aankomst aldaar in juni 2019 en uw vertrek aldaar in oktober 2019 en aldus maar liefst één jaar later – van op de hoogte zijn gekomen en hoe u zowel in juni 2018 als in juni 2019 op legale wijze – met uw eigen paspoort en Duits visum - naar Duitsland zou hebben weten te reizen. U verder gevraagd of u zou weten wat er precies in deze convocatie zou staan, moet u het antwoord schuldig blijven: "Nee. Tot ik het zie, een aanklacht, een onderzoek, of wat, ik weet het niet, die convocatie. Ik communiceer niet, geen frequent contact over situatie, om het te weten, probeer mezelf, het maakt me ziek vanbinnen, ik heb geen mensen waarmee ik vrij kan praten, naar huis praten, telefoon, weten wat er gebeurt, als ik bel ik hoor alleen die persoon is dood, zit in de problemen, ik word er ziek van en wil niet vaak communiceren" (cgvs 2 pagina 10). Gepolst of C. en Alen u niet zouden hebben ingelicht omtrent de inhoud ervan, stelt u het volgende: "Nee en ik vroeg het hen ook niet, ik hoorde dat de Kolonel van de Brigade (cfr. B.) de convocatie stuurde, je gaat er om te weten waarom ze u oproepen" (cgvs 2 pagina 10). U voegt op 01 februari 2022 deze convocatie – dd. 08 juni 2018 - toe. Er kan in dit kader vooreerst worden opgemerkt dat u enkel een kopie van deze convocatie weet toe te voegen, waardoor de bewijswaarde reeds in ernstige mate kan worden gerelativeerd. Verder weet deze convocatie – afkomstig van de Brigade van Buea - enkel te vermelden dat u zich op 15 juni 2018 om 10u zou dienen te gaan aanbieden bij deze Brigade omwille van een "Investigation". U kan dus om gelijk welke reden door deze Brigade zijn opgeroepen, dit document weet dan ook allesbehalve een bewijs te vormen van uw voorgehouden vrees voor vervolging jegens (Kolonel B. van) de "21st Motorised Infantry (Battalion)".

Ten slotte blijkt uit uw verklaringen overduidelijk dat u in Kameroen geen enkele probleem heeft gekend voorafgaand aan uw definitieve vertrek uit Kameroen in juni 2019: “In die periode, wat ik weet, zware oorlog in Buea, in Bamenda, het was niet veilig, mensen liepen altijd weg, dag per dag, mensen gingen weg, dat is wat ik weet, ook in de boerderij in mijn dorp, invasies, clashes tussen herders en lokalen die voor de boerderij zorgen. Dieren eten wat ze planten en vernielen het, dat is voor mij direct, niet military, herders. Ook gevechten binnen de gemeenschap tussen seperatist vechters en herders in die gemeenschap. Dat waren de problemen die ik hoorde, toen ik nog eigendom had, buiten mijn controle” (cgvs 2 pagina 11). U gevraagd of dit alles was voor wat betreft mogelijke problemen van uwentwege tot aan juni 2019, bevestigt u dit (cgvs 2 pagina 11). U gevraagd wat de concrete reden is dat u zou hebben besloten om uw land te verlaten, in juni 2019, stelt u het volgende: “Op dat moment, nadat ik in beschouwing nam dat ze A(m) L hadden gearresteerd, C. had het land verlaten, I was gearresteerd in Yaoundé, SCNC, enkele vrienden zoals M H, T T, ze waren allen gearresteerd in Nigeria, en teruggestuurd naar Kameroen. Ik nam dat allemaal in beschouwing, wat me ertoe aanzette toen te vertrekken, de plaats waar ik was, military kwam, huis per huis doorzoeken, ze riepen alle mannen, ze doorzochten ons, dus ik moest weglopen toen, ik had toen de SCNC kaart bij me, er was andere info die ik kreeg op telefoon toen, ik had vrees dat ze dit zouden zien, als ze het zouden zien, me misschien doden of naar Kondengui gevangenis nemen, daar zitten veel collega's. Zoals ik u zei, de gearresteerden in 2017, sommigen meegenomen en nooit terug, ik hoorde dat ze in die gevangenis zitten, meerderheid van Buea ging naar daar” (cgvs 2 pagina 14). U zou toen geen persoonlijke problemen hebben gekend, in Yaoundé zouden ze wel de plaats binnen vallen en zou u zich niet vrij hebben kunnen bewegen, u zou vrees hebben gehad dat ze u zouden kunnen arresteren net zoals ze A(m) L en I zouden hebben gearresteerd, zelfs in Yaoundé zouden ze kunnen arresteren, u zou ook uw lidkaart van SCNC bij u hebben gehad en informatie in uw telefoon hebben gehad, u zou dan ook in juni 2019 naar Douala zijn getrokken (cgvs 2 pagina 14). Over uw toenmalige verblijf in Douala zegt u dan weer het volgende: “Daar dacht ik wat nu te doen, samenvatten van alles waar ik door ging, alle wat ik riskeer, ik zag dat ze arresteren, zelfs in Yaoundé, ze noemen u Amba, gearresteerd en naar de gevangenis, ze vragen niet of je het bent of niet, met die vrees in me, die man zei ook weglopen, ik dacht over alles verloren, leven is meer waard, 14 of 15, en ik besloot Kameroen te verlaten” (cgvs 2 pagina 14). U zou dan ook na twee dagen Douala hebben verlaten (cgvs 2 pagina 14). U gevraagd of u toen problemen in Douala zou hebben gekend, ontkent u dit: “Neen ik bewoog me niet vrij voort, in een hotel, nadenken, wat doen, wat moet ik doen. Ik was niet in iemand zijn huis, in een hotel, denkend over volgende beweging” (cgvs 2 pagina 14). **Uit uw verklaringen blijkt aldus overduidelijk dat u in Kameroen geen enkel probleem heeft gekend voorafgaand aan uw definitieve vertrek uit Kameroen in juni 2019, u verwijst immers enkel naar de algemene problemen en arrestaties te Kameroen.**

Bovengenoemde opmerkingen maken dan ook dat u er allesbehalve in slaagt om een mogelijke persoonlijke vervolging door de Kameroense autoriteiten bij een terugkeer naar Kameroen aannemelijk te maken.

Er kan verder nog het volgende worden gesteld. Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland, zijn de reële kans op vervolging en de ernst van die vervolging van cruciaal belang. Hierbij moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een politieke/dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden, is er sprake van een reëel risico op vervolging en/of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn.

Het is evenwel mogelijk dat de Kameroense overheden op de hoogte zijn van de acties van asielzoekers in België, maar u maakt zelf niet aannemelijk dat de Kameroense overheden u als een gevaar zouden beschouwen voor de Kameroense regering of voor de stabiliteit van het Kameroense politieke systeem. **Uit de door u afgelegde verklaringen blijkt immers dat het erg onwaarschijnlijk is dat u bij een eventuele terugkeer naar Kameroen zou worden vervolgd door de Kameroense autoriteiten of ten aanzien van deze autoriteiten een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen.** U stelt immers - in Duitsland – rond 25 juli 2019 – deel te hebben genomen aan een grote manifestatie in Potsdam, u zou er over uw persoonlijke ervaringen, zelfs tegen de Duitse politie, hebben gepraat en u zou informatie – zoals overleden lichamen en afgebrande huizen – beschikbaar op uw telefoon hebben getoond. U legt hiervan ook een foto neer, waarop u te zien bent tijdens deze bijeenkomst/manifestatie van de “Southern Cameroon Community” in Berlijn, Potsdam (cgvs 1 pagina 28-29) en u voegt een video toe. U zou zich aldaar eveneens bij de “Southern Cameroon Community/National Council of Berlin”

hebben geregistreerd, u zou niet in het bezit zijn van een lidkaart. Op 26 januari 2022 legt u nog communicatie neer met leden van de "Southern Cameroon's Community Germany (Berlin)". U zou vervolgens in oktober 2019 in België zijn aangekomen. U zou ook in België lid van het "Southern Cameroon National Council" blijven. U zou alhier evenwel niet officieel geregistreerd staan. U zou in België een whatsapp forum hebben waarmee u nog steeds zou communiceren in het kader van de Engelstalige crisis te Kameroen, u zou een maandelijkse bijdrage leveren aan diegenen die in nood zouden verkeren – u voegt in dit kader op 26 januari 2022 nog een document van een contributie van 30 euro en van 50 euro toe -, u zou ook vanaf 25 december 2021 toegelaten zijn tot het "Chairmen Platform" en u voegt hiervan dd. 26 januari 2022 chatberichten toe van de groep "Chairmen SCNC" en u zou ook nog deelnemen aan zoom meetings, de laatste zou van 19 november 2021 dateren, u voegt ten bewijze dd. 26 januari 2022 printscreens van SCNC zoom meetings toe. U verklaart in dit kader het volgende: "Ja we kunnen nu alleen zo samenkomen, zien en praten, gezien de corona maatregels. De leden zijn niet in dezelfde plaats, ik in Charleroi, een andere man in Leuven, U. E. Mr S, in Cyprus. De president A. P/P, de huidige voorzitter (cfr. van het gehele Southern Cameroon National Council)" (cgvs 2 pagina 17). U vult aan: "Dat was, A. kwam terug van Canada, hij stuurde info naar forum, datum van 19e, bespreken over alles wat hij bracht, oplossing, deelnemen en onze mening geven. We hadden de vergadering toen. We praatten over wat we denken" (cgvs 2 pagina 17). U stelt vervolgens dat er zo een twaalf tot negentien persoon zouden aanwezig zijn geweest in deze vergadering, u checkt dit vervolgens op uw telefoon en beweert het aan uw advocaat te zullen overmaken, doch op heden (cfr. mei 2022) werd dit nog steeds niet aan uw administratief dossier toegevoegd. U vervolgt dat er tijdens dergelijke vergadering leden van het "Southern Cameroon National Council" aanwezig zouden zijn, u zou enkele personen – zoals Mr. S. en E. – kennen (cgvs 2 pagina 17). U zou daarvoor vooral in een whatsapp forum hebben gezeten, waarin er zou geëvalueerd worden of bepaalde mensen in de gevangenis hulp zouden nodig hebben (cgvs 2 pagina 17). U gevraagd of de Kameroense autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw – overigens beperkte – activiteiten in Duitsland en België, luidt uw antwoord vooreerst als volgt: "I care less if they know. Ik wil de realisatie zien van het land, ons standpunt, onze droom" (cgvs 2 pagina 18). U nogmaals dezelfde vraag opgeworpen, zegt u: "Dat weet ik niet, als ze het weten, i don't care, mijn zorg is territorium krijgt terug sovereignty, soevereiniteit zoals het was, zoals ik u zei, er was een luchthaven en zeehaven in Tiko, Limbe ook een zeehaven. Dat zijn havens, nooit verbeterd, nooit, overheid kijkt er niet naar, powerdam in Muyuka, alles, ze stopten het, alles naar Edea. Alles economisch, bank van Kameroen, functioneert niet meer, alles wat het land nodig heeft, centrale systeem is naar de andere kant, Franstalig deel, gegaan" (cgvs 2 pagina 18). **U slaagt er aldus allesbehalve in om op concrete wijze aan te tonen dat de Kameroense overheid wel degelijk op de hoogte zou zijn van uw – overigens beperkte – activiteiten in zowel Duitsland als België - en dat er ten gevolge hiervan sprake zou zijn van een mogelijke vervolging uitgaande van deze autoriteiten bij een terugkeer naar Kameroen.**

Betreffende de door u neergelegde "Acte de Naissance/Birth Certificate" kan er het volgende worden opgemerkt. Vooreerst legt u hier enkel een kopie van voor. U gevraagd naar het originele document, gaf u aan dat u dit zou kunnen hebben (cgvs 2 pagina 20). U ermee geconfronteerd dat er een stuk lijkt te mankeren in het midden, op de door u neergelegde kopij van uw geboorteakte, stelde u dat er effectief een plooi in het document zou zitten, u zou dit eens nakijken en minstens een kopie ervan aan onze diensten bezorgen (cgvs 2 pagina 20). U voegt op 26 januari 2022 effectief nogmaals een kopie van uw "Acte de Naissance/Birth Certificate" toe, doch dit betreft exact hetzelfde document, er lijkt aldus nog steeds een stuk in het midden te mankeren. U vult nog aan dat dit document zou zijn beginnen verslijten en u het hierdoor zou hebben moeten plastificeren. U legt verder ook nog een "Application for Declaratory Judgement Of The Birth" neer, er kan in dit kader nog worden gesteld dat dit document – net zoals de "Acte de Naissance/Birth Certificate" - verder enkel persoonsgegevens bevat dewelke hier niet onmiddellijk ter discussie staan.

Uw "Residence Permit" - afgeleverd op 12 augustus 2013 in de UK - toont enkel en alleen uw legale verblijf aldaar aan, wat niet in twijfel wordt getrokken.

Uw originele lidkaart van de SCNC – afgeleverd op 30 april 2018 – toont enkel en alleen aan dat u lid bent van deze beweging, wat niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken.

Het "Affidavit Concerning a Southern Cameroonian by Name A.O.J. For His Activism and Membership" dd. 21 april 2021 – opgesteld door Stephen Nkongnso, Chairman Donga Mantung County of the Southern Cameroons National Council - stelt dat u sedert april 2018 een geregistreerd lid van de SCNC zou uitmaken en dat u vooral zou hebben geopereerd in Nwa (Donga Mantung County). U zou actief zijn geweest en volledig hebben deelgenomen en moed, vastberadenheid en toewijding hebben getoond door middel van het mobiliseren via het verspreiden van informatie. U zou verder ook het

slachtoffer zijn geworden van een militaire arrestatie, intimidatie, marteling en detentie. U zou dan ook, ten gevolge van de brutaliteit afkomstig van de politie en tevens doordat SCNC leiders en leden zouden worden gezocht en gearresteerd in Zuid-Kameroen, uw land hebben verlaten. Het merendeel van deze leiders zou zich verborgen houden ten gevolge van een vrees om te worden gearresteerd, gefolterd en te worden opgesloten, ook zouden enkele leiders in Nigeria zijn gearresteerd. Ten slotte pleit Dhr. N. voor het goedkeuren van uw asielaanvraag. Uzelf gaf tijdens uw onderhoud(en) voor het cgvs aan sedert eind 2016 lid te zijn van de "Southern Cameroon National Council (SCNC)" (cgvs 2 pagina 13-14). U zou informatie over de SCNC via een zekere A. L. hebben gekregen, u zou vervolgens zelf naar de eerste vergadering in Buea zijn gegaan, u zou uzelf hebben geregistreerd en u zou naar Mr. S., de voorzitter van uw dorp Nwa (in Donga Mantung) zijn gegaan (cgvs 2 pagina 13-14). U zou financiële assistentie hebben gegeven, water en voedsel hebben aangekocht en informatie door hebben gegeven aan andere secretarissen – zoals P. N. - van andere regio's (cgvs 2 pagina 13-14). Indien u in het dorp Nwa aanwezig zou zijn geweest en er een vergadering zou hebben plaatsgevonden, zou u aanwezig zijn geweest, u zou anders ook via de telefoon hebben deelgenomen of u zou een briefing achteraf hebben gekregen indien u een bijeenkomst zou hebben gemist (cgvs 2 pagina 13-14). **Er kan in dit kader worden opgemerkt dat uw lidmaatschap van en toewijding aan de SCNC niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken, doch u – zoals reeds eerder uitgebreid gemotiveerd – uw persoonlijke vrees voor vervolging te Kameroen niet aannemelijk hebt weten te maken (zie supra). Dergelijke Affidavit – afkomstig van een lokale Chairman van de SCNC te Donga Mantung en waarin er melding wordt gemaakt dat u ten gevolge van de brutaliteit afkomstig van de politie en tevens doordat SCNC leiders en leden zouden worden gezocht en gearresteerd in Zuid-Kameroen, uw land zou hebben verlaten, komt – gezien uw eigen lidmaatschap van de SCNC en uw activiteiten in dit kader - dan ook eerder gesolliciteerd over en weet allesbehalve voorgaande motivering om te buigen. U haalde ten slotte verder ook geen enkele andere vrees – in het kader van uw lidmaatschap van de SCNC – aan en er zijn geen redenen om hiertoe anders te besluiten.**

Voor wat betreft het door u neergelegde "Proces-Verbal d'Audition Du Suspect" dd. 22 september 2017 kan er het volgende worden opgemerkt. Vooreerst slaagt u er niet in om het originele document ervan voor te leggen, waardoor de bewijswaarde ervan reeds in ernstige mate kan worden gerelativeerd. Er werd u om het originele document gevraagd, doch u stelde toen dat dit de enige kopie zou zijn die u via mail zou hebben ontvangen en zou kunnen bemachtigen (cgvs 2 pagina 17). Verder blijkt het document ook zeer moeilijk leesbaar te zijn. Er werd u tijdens uw eerste onderhoud dd. 30 november 2021 gevraagd of u een betere kopie ervan zou kunnen voorleggen, wat u toen ontkende, u zou wel kunnen proberen om aan C. te vragen om het te vinden, u zou enkel de door u neergelegde scan hebben ontvangen (cgvs 1 pagina 30). Ook tijdens uw tweede onderhoud dd. 20 januari 2022 werd u er nogmaals mee geconfronteerd dat het een onleesbaar document betreft, u stelde toen niet te weten hoe een betere kopie te kunnen verkrijgen (cgvs 2 pagina 19). Er werd u tevens gevraagd of u met uw eigen woorden zou kunnen vertellen wat er in het document zou staan vermeld, waarop u het volgende aangaf: "De verklaring die ik maakte, voordat ik de beschuldiging wist. Van mijn arrestatie de 22e, ik kon niet schrijven, mijn handen hadden pijn, alles, de man ondervroeg me, iemand molesteerde me. Dat is een uitleg van start manifestatie tot als ik gearresteerd ben, dat staat erin. Maandag was het, gearresteerd op vrijdag, die nacht, hele weekend, maandag, ik moest die verklaring geven tijdens die arrestatie. Ik legde alles uit, gendarm officer sloeg me. Noemde me amba amba" (cgvs 2 pagina 19). Er werd u toen gevraagd om het document nog eens zelf na te lezen en naar het cgvs op te sturen wat er precies in zou staan, waar u toen ook bevestigend op antwoordde (cgvs 2 pagina 19). **U heeft op 26 januari 2022 vervolgens effectief een officieuze vertaling – door uzelf opgesteld - van het document bezorgd. Vooreerst kan er worden opgemerkt dat u enkel een vertaling van de tweede pagina heeft bezorgd en niet van de eerste pagina, waardoor laatstgenoemde nog steeds vrijwel onleesbaar blijft.** De – door uzelf opgestelde - vertaling luidt verder dat u er zou hebben verklaard een telefoontje van een vriend te hebben gekregen waardoor u zou zijn geïnformeerd over de manifestatie van 22 september 2017, deze vriend zou u toen ook hebben gevraagd of u zou hebben geweten wat er zou zijn gebeurd en dat het slecht zou zijn geweest waar hij zich zou hebben bevonden toen. U zou op dat moment onderweg zijn geweest, u zou een menigte hebben gezien aan het checkpoint van Molyoko en u zou foto's en video's zijn beginnen maken. Vervolgens zou het leger zijn afgekomen en mensen zijn beginnen arresteren, u zou voor een huis naast het stadion zijn geweest, waarop het leger u in het Frans zou hebben gevraagd "C'est le gar la ou est son téléphone". U zou vervolgens uw telefoon hebben moeten afgeven en zou mee zijn genomen. Vervolgens zouden er enkele vragen aan u zijn gesteld door iemand van de "Brigade van Buea", zoals of u alleen zou zijn geweest, waarop u zou hebben verklaard niet alleen in de auto te hebben gezeten, u zou via het huis van de burgemeester naar de Gendarmerie zijn gebracht. Er zou u verder ook nog zijn gevraagd of u foto's en video's zou hebben genomen, om welke reden u dit zou hebben gedaan en om welke reden u de ordediensten niet zou hebben gecontacteerd, dit in plaats van alles op beeld vast

te leggen. **Er kan worden opgemerkt dat deze moeilijk leesbare kopij van een “Proces-Verbal d’Audition Du Suspect” dd. 22 september 2017 van de Brigade van Buea – opgesteld op basis van uw eigen toenmalige verklaringen – nog steeds allesbehalve weet te bewijzen dat u door de Kameroense autoriteiten zou worden gezocht bij het verlaten van uw land in juni 2019 noch dat u bij deze autoriteiten de dato in een negatief daglicht zou staan of er zou worden gevisieerd bij een terugkeer naar uw land.**

Voor wat betreft het door u neergelegde medisch attest dd. 09 december 2012, kan er het volgende worden opgemerkt. Vooreerst dient te worden benadrukt dat het een attest van een “Assistance en médecine générale” betreft en niet van een gespecialiseerde arts of psycholoog, die in het attest louter melding maakt van bepaalde vastgestelde littekens en van het lijden aan een post (traumatisch) stress syndroom. Daarbij is het attest gebaseerd op de verklaringen die u zelf tijdens deze ontmoeting aflegde. Bovendien blijkt uit dit verslag op geen enkele wijze op welke manier u behandeld wordt tijdens de consultaties. Er dient verder te worden opgemerkt dat een dergelijk attest geen sluitend bewijs kan vormen voor de oorzaak van uw eventuele fysieke of psychische problemen, noch voor de omstandigheden waaruit deze eventuele problemen of klachten voortvloeien. De arts kan enkel vaststellingen doen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdend met haar bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen aandoeningen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de aandoeningen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de gezegden van de patiënt.

U voegt verder nog een USB-stick toe, waar de volgende bestanden op staan: de foto van uzelf genomen in Duitsland tijdens een manifestatie (supra reeds besproken), een video van de manifestatie in Duitsland (Berlijn) (supra reeds besproken), de foto van uzelf in Groot-Brittannië (reeds supra besproken), foto's en video's van uw boerderij (supra reeds besproken), een algemene video van Buea dd. 11 december 2018, een algemene video “burning”, een algemene video “Cameroon”, een algemene video “Civilian Shot”, een algemene video “Destruction of Properties”, een algemene video “Human Rights Violations by the Military”, een algemene video “Military Torture”, een algemene video “South West”, een algemene video “The Quest for Independence 2”, een algemene video “Burning Houses in Southern Cameroon”, een algemene video “Cameroon Army”, een algemene video “Cameroonian Military”, een algemene video “Civilian Properties”, een algemene video “From Their Farm in Southern Cameroon”, een algemene video “Indiscriminately Firing on Civilian Population”, een algemene video “Inhuman”, een algemene video “Killing Innocent Civilians Every Day”, een algemene video “Looting”, een algemene video “Military attack in the Village” dd. 27 februari 2019, “een algemene foto “Military Burning Houses”, een algemene video “Military does”, een algemene video “Military Kills 3 months Old Baby” dd. 20 mei 2019, een algemene video “Military Torturing a Southern Cameroonian”, een algemene video “Southern Cameroon”, een algemene video “Southern Cameroons Civilian”, een algemene video “The Quest For Independence (en 2)”, een algemene video “The Rout Cause of the Uprising”, een algemene video “Torturing Southern Cameroonians” en een algemene video “UN Armed Innocents Civilians Killed By Military Men”. U bevestigt in dit kader dat enkel de foto en video in Duitsland, de foto in Engeland en de foto's en video's van uw boerderij(en) – op de USBstick - persoonlijk op u betrekking zouden hebben (cgvs 2 pagina 20). De foto's en video's handelend over de algemene situatie in Zuid-Kameroen kunnen bovenstaande overwegingen dan ook niet ombuigen, namelijk dat u de door u ingeroepen persoonlijke vervolgingsfeiten niet aannemelijk hebt weten te maken. U voegt op 26 januari 2022 nog toe dat, vanaf de crisis in een volledige oorlog onttaardde in november 2017, het leger dorpen verspreid overheen Zuid-Kameroen zou zijn beginnen binnen dringen en aanvallen, waaronder ook uw eigen dorp. Ze zouden er binnenvallen, brand stichten, vrouwen en meisjes verkrachten en jonge onschuldige mannen doden en beschuldigen van separatistische vechters te zijn.

Het neergelegde “General Certificate of Education” van juni 2004 en juni 2006 van de Universiteit van Buea, het attest “Successful Enrolment to Finance and Business Training (ACCA Full-time Programma)” dd. 08 februari 2012 te Birmingham, het “Acca Diploma in Accounting and Business” dd. mei 2012 te Birmingham, de “Student Enrolment Confirmation” van de “Finance Business Training (ACCA Full-time)” van 01 maart 2012 tot 20 september 2014, het “Certificate of Achievement” dd. 14 maart 2013 van “London School of Business and Finance”, de “Confirmation of Acceptance for Studies Details” van de “Birmingham City University” van 12 januari 2015 tot 18 december 2015 en de brief dd. 03 februari 2016 van de “Birmingham City University” tonen uw studies in zowel Kameroen als Groot-Brittannië aan, wat lovenswaardig is doch wat bovenstaande motivering verder niet weet om te buigen, namelijk dat u de door u ingeroepen persoonlijke vervolgingsfeiten te Kameroen niet aannemelijk hebt weten te maken.

U voegt ten slotte dd. 22 december 2021 nog volgende correcties toe, voor wat betreft uw onderhoud dd. 30 november 2021. Uw vader zou van etnie Tikar zijn, afkomstig van North West in Donga Mantung Division, uw moeder zou dan weer van etnie Yamba zijn, van dezelfde divisie afkomstig (cgvs 1 pagina 3). U verduidelijkt verder nog eens voor alle zekerheid dat u op 22 september 2017 zou zijn gearresteerd en niet op 27 september 2017 (cgvs 1 pagina 7 en 14), dit zou zijn gebeurd door de "21st Motorised Infantry Battalion" en er zouden u veel vragen zijn gesteld op het "21st Motorised Infantry Battalion Head Office" in Buea (cgvs 1 pagina 28). Voor wat betreft de onenigheid met uw broer in Duitsland, legt u nogmaals uit dat uw broer op de hoogte zou zijn geweest van alle veiligheidsuitdagingen waar u zou zijn doorgegaan en de aanslag op uw leven te Kameroen en de convocatie doch hij nog steeds zou hebben gewild dat u naar uw land zou terugkeren (cgvs 1 pagina 11). U legt nog uit hoe de route van Buea naar Douala precies loopt: Mile 17 (bus station), grote steden zoals Mutengene, Tiko en Bekoko (ingang naar Douala). Er zouden ook kleine steden zijn zoals Mile 16, 14-Dibanda, vervolgens zouden dan Mutengene, Tiko, een controlepost aan Miselele, Bekoko en Bonaberi komen (Douala) (cgvs 1 pagina 12). Verder stelt u ééns per maand naar Yaoundé te zijn gegaan, dit toen u van Engeland zou zijn teruggekomen rond februari, toen alles nog kalm zou zijn geweest. Toen de crisis zou zijn begonnen, zou u niet meer zijn gegaan tot na 22 september 2017 (cgvs 1 pagina 13). De Burgemeester E. P. zou dan weer zijn post hebben overgenomen van M. M., E. P. en de huidige Gouverneur B. O. B. zouden hebben bijgedragen tot het radicaliseren van mensen via hun woorden en acties (cgvs 1 pagina 16). Verder zou uw moeder zijn geboren in Lip-Nwa Local Government area of Donga Mantung Division en niet in Buea (cgvs 1 pagina 18). Ten slotte zou er op de door u neergelegde USB-stick een korte video staan die u zou hebben gemaakt van de demonstratie in Postdam te Duitsland, ook zouden er foto's van uzelf opstaan, verder zouden de video's tonen hoe slachtoffers zouden worden behandeld door de ordediensten (cfr. deze werden reeds besproken, zie supra). **Deze correcties, dewelke voornamelijk een verduidelijking inhouden doch geen fundamentele wijzingen betreffen, weten verder bovenstaande motivering niet om te buigen, namelijk dat u niet hebt weten aan te tonen een persoonlijke vrees voor vervolging voor de Kameroense autoriteiten te koesteren.**

Op 03 februari 2022 werden er nog opmerkingen voor wat betreft uw tweede onderhoud dd. 20 januari 2022 toegevoegd. Zo zou u twee dagen in Douala zijn gebleven (15-17) en dan het land hebben verlaten nadat u vele factoren in overweging zou hebben genomen (cgvs 2 pagina 15). U zou verder hebben deelgenomen aan vergaderingen via Whatsapp op het forum "SCNC General Assembly" waarbij u een bijdrage zou hebben geleverd tot bepaalde onderwerpen waarover er zou zijn beraadslaagd en u ook financiële bijdragen zou hebben geleverd (sinds december 2020). Gezien u ook op andere fora actief zou zijn geweest en u meer zou zijn gefocust op de SCNC, zou u ook zijn toegelaten tot de "Chairmen Platform", dit vanaf 25 december 2021. U stelt verder nog Whatsapp Screenshots toe te voegen (cfr. werd reeds besproken, zie supra). Ten slotte geeft u aan onmogelijk iedereen binnen dergelijke fora te kunnen kennen, u zou slechts enkelen kennen waarmee u persoonlijk zou hebben beraadslaagd. **Deze correcties, dewelke wederom voornamelijk een verduidelijking inhouden doch geen fundamentele wijzingen betreffen, weten verder bovenstaande motivering niet om te buigen, namelijk dat u niet hebt weten aan te tonen een persoonlijke vrees voor vervolging voor de Kameroense autoriteiten te koesteren.**

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit bepaalde zones in Engelstalig Kameroen krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c) van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie **COI Focus "Cameroun. Crise anglophone. Situation sécuritaire."** dd. 19 november 2021)(toegevoegd aan het administratief dossier), blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde "Engelstalige crisis". Het gaat hierbij echter om een **gelokaliseerd conflict** dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio's North West en South West. Uit de informatie blijkt duidelijk dat er fundamentele verschillen tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Douala en/of Yaoundé, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Niettegenstaande het conflict een grote impact heeft op de bewegingsvrijheid van de bewoners van de Engelstalige zone van het land, onder meer door de ghost town operaties en de vele check points van zowel de Kameroense autoriteiten als van de separatisten, blijkt evenwel dat het mogelijk is om zich van de Engelstalige naar de Franstalige regio van het land te verplaatsen. Bovendien is de Franstalige regio van Kameroen bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in **de Franstalige regio** van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio, met uitzondering van een paar geïsoleerde incidenten, niet getroffen wordt door het geweld gelieerd aan de Engelstalige crisis. Uit de informatie blijkt duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte thans erg beperkt is, en niet algemeen verspreid, zodat er niet kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt dan ook niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Verder blijkt uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat talrijke Engelstaligen, voornamelijk vrouwen en kinderen, toevlucht zoeken tot de Franstalige regio's, waar ze vaak in precare omstandigheden leven. De Engelstalige IDP's genieten er echter wel degelijk hulp en sympathie vanwege de Franstalige gastgemeenschap. Er is geen sprake van spanningen tussen de twee gemeenschappen. De geraadpleegde bronnen geven voorts hoofdzakelijk aan dat Engelstalige IDP's geen gerichte discriminatie ondervinden vanwege de autoriteiten, louter omwille van het feit dat ze Engelstalig zijn. Er vinden nog altijd razzia's plaats binnen de Engelstalige gemeenschap in Franstalig Kameroen, maar het aantal is aanzienlijk gedaald in 2021. Sommige IDP's worden gearresteerd met de bedoeling hen te intimideren of geld af te persen. Uit het geheel van de informatie blijkt echter nog steeds dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Franstalig Kameroen, meer bepaald in Douala en/of Yaoundé. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u echter redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Douala of Yaoundé vestigt.

Hoewel uit uw eerdere verklaringen (zie supra) reeds kon worden opgemaakt dat u op regelmatige basis naar Douala en Yaoundé zou zijn getrokken en zelfs gedurende ruime tijd in Yaoundé (in Etugebe) zou hebben gewoond, werd er u nogmaals gevraagd of u zich soms naar deze plaatsen zou hebben begeven, dit buiten uw reizen naar Duitsland om (cfr. u zou toen steeds via Douala of Yaoundé zijn gereisd), waarop u het volgende aangaf: "Als ik geen problemen kende, ik ging naar Douala" (cgvs 1 pagina 12). Gevraagd naar de redenen waarom u soms naar Douala zou zijn gegaan, geeft u het volgende aan: "Tennis spelen met vrienden, ik deed wedstrijden, als er een wedstrijd is in Douala en ik kan, niks te doen heb, toen het leven normaal was voor me, dan ging ik naar daar en nam ik deel, als ik de kans had. Ik ging naar Limbé ook voor tennis, met vrienden" (cgvs 1 pagina 12). U zou verder geen vrienden noch familie in Douala hebben, u zou er ook meestal maar één of twee dagen zijn gebleven, het zou immers op amper 45 of 50 min van Buea zijn verwijderd (cgvs 1 pagina 12-13). Gevraagd hoe vaak u naar Douala zou zijn gegaan, geeft u het volgende aan: "Niet regelmatig, spontaan, als er een activiteit is waar ik naartoe kon, ik zat niet neer en zei ik ga naar Douala, behalve als er iets was wat me interesseerde, zoals sport" (cgvs 1 pagina 12). Gepolst ivm Yaoundé, geeft u dan weer aan er een vriend genaamd E. C. te hebben, jullie

zouden samen aan de universiteit van Buea hebben gestudeerd, u zou hem dan ook hebben bezocht, zijn ouders zouden in Yaoundé wonen en ook uw vriend zou er vandaag de dag nog steeds woonachtig zijn (cgvs 1 pagina 12). Yaoundé zou best ver zijn, u zou er dus niet op regelmatige basis zijn gegaan, u zou schatten één keer per maand, toen de crisis zou zijn begonnen, zou u niet meer zijn gegaan tot na 22 september 2017 (cgvs 1 pagina 13), vanaf april 2018 zou u er dan weer vijf tot zes maanden zijn gebleven, u zou er toen een kleine woning hebben gehuurd in Etugebe alwaar de meerderheid ervan Engelstaligen zouden zijn, het zou toen immers veiliger zijn geweest in Yaoundé (cgvs 1 pagina 12-13). U zou verder enkel nog kennissen hebben in Yaoundé, u zou er geen familie hebben (cgvs 1 pagina 13).

Uit bovenstaande verklaringen blijkt dan ook dat u wel degelijk vertrouwd bent met de Franstalige regio te Kameroen (cfr. Douala en Yaoundé) en u zelfs gedurende een bepaalde periode te Yaoundé zou hebben gewoond. Men kan dan ook logischerwijze niet inzien waarom u zich niet in het Franstalige gedeelte zou kunnen vestigen en u haalt hiertoe ook geen gegronde redenen aan. U stelt dat in Douala, meer specifiek in Bonaberi, politie, gendarmes, militairen naar de buurt zouden zijn gekomen (cgvs 1 pagina 13). U zou er dan ook geld hebben moeten betalen aan een mix van politie, gendarmes en het leger teneinde uzelf te bevrijden: "Zij kwamen naar die plaats, de vechters die komen, het is de Engelse gemeenschap, daar komen ze altijd, ID kaarten vragen, naar uw telefoons kijken, sociale media, communicatie, WhatsApp, gaan door uw telefoon. Als je niet meegaat in het proces, ze zeggen je bent een vechter. Je geeft geld, of ze nemen u mee naar het station" ... "Als je 100.000 francs kan betalen, 50.000, 25.000, afhankelijk van wat je bij u hebt, ze doorzoeken u. Sommigen zeggen geef me dit bedrag" (cgvs 1 pagina 14). Ze zouden jullie er immers van verdenken vechters te zijn, mensen die willen vechten en problemen zouden veroorzaken, overheidsstructuren zouden vernielen tijdens manifestaties en er zouden zijn weggelopen en nu aldaar veiligheid zouden komen zoeken (cgvs pagina 25). U zou ze "Kale Kale" noemen, ze zouden de buurt blokkeren, niemand zou er binnen noch buiten kunnen (cgvs 1 pagina 25). U vertelt in dit kader het volgende incident: "We werden naar het politiestation meegenomen in Bonaberi, we moesten betalen, dat gebeurde er, ik dacht als ik geen geld bij me had, ze zouden me houden en ondervragen en beseffen dat ik wegliep van Buea en daar problemen had, en de Kolonel en het leger contacteren, zelfs gendarmes die er waren, die me zagen in de brigade, en ze me niet meer zagen... in Douala, als ik geen geld zou hebben gehad, het zou grote problemen voor mij hebben bezorgd" (cgvs 1 pagina 26). Ze zouden volgens u gewoonweg alle mannen van 17 tot 40-45 jaar met een Engels accent meenemen, ze zouden u naar uw mening dan ook niet hebben herkend en niet hebben geweten dat u reeds eerder in de gevangenis zou zijn opgesloten (cgvs 1 pagina 26). U stelt ook in Douala problemen met de lokale buurt te hebben gekend, ze zouden er immers zeggen ga terug naar uw regio, soms zouden er ook gevechten uitbreken (cgvs 1 pagina 26). U stelt in juni 2019 - voor uw vertrek uit Douala en alvorens naar Yaoundé te zijn getrokken en uw land uiteindelijk te hebben verlaten – volgende vrees in Douala te hebben gekoesterd: "In Etugebe. Neen, ze vielen de plaats binnen, ik kon me niet vrij bewegen, had vrees dat ze me kunnen arresteren zoals ze A.(m) L. en I., zelfs in Yaoundé, arresteerden, ook lidkaart SCNC bij me, info in telefoon, ik ging naar Douala in juni" ... "Daar dacht ik wat nu te doen, samenvatten van alles waar ik door ging, alle wat ik riskeer, ik zag dat ze arresteren, zelfs in Yaoundé, ze noemen u Amba, gearresteerd en naar de gevangenis, ze vragen niet of je het bent of niet, met die vrees in me, die man zei ook weggelopen, ik dacht over alles verloren, leven is meer waard, 14 of 15, en ik besloot Kameroen te verlaten" (cgvs 2 pagina 14). U gevraagd of u toen geen persoonlijke problemen te Douala zou hebben gekend, bevestigt u dit: "Neen ik bewoog me niet vrij voort, in een hotel, nadenken, wat doen, wat moet ik doen. Ik was niet in iemand zijn huis, in een hotel, denkend over volgende beweging" (cgvs 2 pagina 14). Over Yaoundé verklaart u dan weer dat er aldaar een stigma op jullie zou kleven, Engelssprekenden zouden er dan ook niet veilig zijn (cgvs 1 pagina 25). U haalt als voorbeeld in dit kader aan dat ze zouden hebben gezegd in het Frans dat "jullie mensen problemen veroorzaakten in jullie regio, jullie lopen weg en maken ons hier oncomfortabel" (cgvs 1 pagina 25). U vult verder nog aan: "Ik verliet Yaoundé in 2019, zolang was ik in Yaoundé, we hadden veel discriminatie, je komt van die regio Zuid Engels deel van het land, ze noemden ons Amba, Ambazonians, military, security hoort dat je een hoog doelwit al bent. Ik trachtte te starten in Yaoundé, het was niet mogelijk, ze noemen u Amba, bedreigd door security in Yaoundé. Je bent niet veilig. Gewoon door die naam, ze zeggen je bent Amba, toen, de meeste vechters en diegenen die wegliepen van de oorlog, zitten in Yaoundé, Douala, Bafoussam,... meesten gaan naar waar ze kunnen gaan, oorlogszone verlaten en daar zijn, ze zeggen je bent Amba, ze onderzoeken niet of je dat bent, ze nemen u mee, I. A. was gearresteerd. In Yaoundé" (cgvs 2 pagina 10). U gevraagd naar alle redenen waarom u zich niet in Franstalig Kameroen zou kunnen vestigen, zegt u het volgende: "Eerste is A., Ambazonia genoemd, is al een probleem, zoals meesten in Douala, in Bafoussam. In Yaoundé ook, arrestaties daar. Gekoppeld dat military, afkomstig van Yaoundé of andere delen van het land, centrale regio, hun kinderen sterven in Engelse deel en Engelsen lopen naar die regio, ze zien een Engels persoon, rouw, je bent een Amba, Anglofoon, ze arresteren u en je belandt in de gevangenis. Mishandeling ook, doodstraf" (cgvs 2 pagina 18-19). U vervolgt: "Diegenen die vechten met separatistische vechters, het zijn ouders afkomstig van de centrale regio, van het noorden, van overal in

het land, ze hebben een kind in military, dat kind vecht en sterft, mensen rouwen en de Frans sprekende mensen, dat probeerde ik uit te leggen. Ze willen wraak in het specifiek, ik verloor mijn kind, hij loopt weg en zoekt hier veiligheid. Het hoofd van een school in Bamenda is gedood in Yaoundé, geslagen tot de dood. Ik heb dat hier. Bamenda naar Yaoundé, dood geslagen, VZ toont het op zijn gsm" (cgvs 2 pagina 18-19). Gevraagd naar een bepaalde persoonlijke vrees tegenover Douala, verwijst u wederom naar uw arrestatie en het betalen van losgeld, in 2017 (cgvs 2 pagina 19). U zou er dan ook niet veilig zijn, u verwijst vervolgens naar uw voorgehouden convocatie, gekoppeld aan het feit dat u eerder zou zijn opgesloten, indien ze u erbuiten zouden arresteren, zou er dan ook geen rechtvaardiging zijn, u zal gedood worden (cgvs 2 pagina 19). Omtrent een persoonlijke vrees tegenover Yaoundé, geeft u het volgende aan: "In Yaoundé, hetzelfde, ik zeg u hetzelfde, Anglofoon, Amba, je bent niet veilig, ik praatte over het hoofd van die school dat is geslagen en gedood in Yaoundé, er zijn veel andere zaken maar mensen horen hen niet, info vloeit, alles van de bron, ik weet wat we gaan moeten ondergaan, in andere regio's van Kameroen ik weet het zeer goed, dat is mijn vrees, om terug te keren, anders zou ik niet zeggen beslissing genomen om land te verlaten" (cgvs 2 pagina 19). **Voor wat betreft Douala verwijst u aldus louter naar een gebeurtenis waarbij u – net als alle andere 17 tot 40-45 jarige Engelssprekende mannen in dezelfde regio verblijvend – naar het politiekantoor zou zijn meegenomen in Bonaberi, alwaar u zou hebben dienen te betalen om uzelf vrij te kunnen krijgen. Verder zou u – net als alle andere Engelssprekenden – er door de politie, gendarmes en militairen van worden verdacht een vechter te zijn en problemen te willen veroorzaken, overheidsstructuren te willen vernielen tijdens manifestaties en ervan te zijn weggelopen en aldaar veiligheid te komen zoeken. Dit wijst aldus allesbehalve op een persoonlijke en systematische vervolging van uwentwege aldaar. U zou verder ook een vrees hebben gekoesterd dat ze u zouden kunnen arresteren, net zoals andere personen zoals A.(m) L. en I., temeer gezien u uw SCNC lidkaart zou hebben bijgehad en er bepaalde informatie op uw telefoon zou hebben gestaan. Dit betreft echt een louter hypothetische vrees die nergens enige objectieve grond vindt. Voor wat betreft de verwijzing naar uw voorgehouden arrestatie (cfr. dd. 22 september 2017) en convocatie, kan er nog worden opgemerkt dat deze reeds eerder als ongeloofwaardig werden bestempeld. U zou verder ten slotte nog met de lokale buurtbewoners te Douala problemen hebben gekend, ze zouden immers zeggen ga terug naar uw regio, soms zouden er gevechten uitbreken. Ook in Yaoundé zou er een stigma op jullie hebben gekleefd, Engelssprekenden zouden er dan ook niet veilig zijn, jullie zouden er Amba/Ambazonians worden genoemd en aanzien worden als mensen die problemen zouden hebben veroorzaakt in jullie regio, weggelopen zouden zijn en het hen daar vervolgens oncomfortabel zouden maken, jullie zouden er dan ook worden gearresteerd. Er kan in dit kader nog worden gesteld dat u niet aantoonde dat u louter omwille van discriminatoire redenen te Douala en/of Yaoundé een ernstige persoonlijke gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, noch haalt u gegronde elementen aan die hiertoe anders zouden kunnen besluiten. U voegt op 26 januari 2022 nog het algemene artikel "Targeted Killings in Ambazonia", een algemeen artikel "Anglophones in Douala Allegedly Targeted by Police" en een algemeen artikel "Principal of Government School Pinyin Found Dead in Yaoundé" toe. Er kan in dit kader nog worden opgemerkt dat uit objectieve informatie - toegevoegd aan het administratief dossier - blijkt dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn.**

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in Yaoundé en Douala in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vlucht-alternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1.A. §2 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag),

van de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van het proportionaliteitsbeginsel. Tevens betoogt hij dat er sprake is van een manifeste beoordelingsfout.

Verzoeker meent dat, op basis van de objectieve beschikbare informatie en de eenduidige en coherente verklaringen, er genoeg elementen zijn om zijn vrees voor vervolgingen in geval van terugkeer als aannemelijk te beschouwen, indien nodig op basis van het voordeel van twijfel. Tevens verwijst verzoeker naar artikel 48/7 van de vreemdelingenwet. Verzoeker stelt dat het CGVS dit vermoeden voortvloeiend uit artikel 48/7 van de vreemdelingenwet niet op een draagkrachtige wijze tegenspreekt.

Verzoeker benadrukt dat « *En tout état de cause, le Conseil considère que, même s'il subsiste un doute sur certains éléments du récit d'asile, ce doute doit profiter au requérant. De façon générale, le Conseil estime en effet que l'analyse de la crainte de persécution alléguée doit primer sur la relation précise et circonstanciée de tous les faits de persécution* » (arrêt n° X du 09/12/2011) en dat « *dans les cas où un doute existe sur la réalité de certains faits ou la sincérité du demandeur, l'énoncé de ce doute ne dispense pas de s'interroger in fine sur l'existence d'une crainte d'être persécuté qui pourrait être établie à suffisance, nonobstant ce doute, par les éléments de la cause qui sont, par ailleurs, tenus pour certains. En l'espèce, si un doute devait subsister sur d'autres points du récit de la requérante, il existe par ailleurs suffisamment d'indices du bien-fondé de ses craintes pour justifier que ce doute lui profite* » (CCE, arrêt n° X du 29 juin 2009).

Verzoeker gaat in zijn verzoekschrift in op de verschillende motieven van de bestreden beslissing, waarbij hij telkens citeert uit passages van de persoonlijke onderhouden en een verdere argumentatie ontwikkelt.

Verzoeker gaat vooreerst in op het motief in de bestreden beslissing aangaande de steunmaatregelen, waarbij hij stelt dat:

*“Overwegende dat verzoekende partij wil aanstippen dat hij wel degelijk ernstig geleden heeft onder de feiten die hij meegemaakt heeft en de stress die daardoor veroorzaakt werd.
Dat hij desbetreffend een attest neerlegde.
Hij meent dat de CGVS met deze omstandigheden rekening had moeten houden.
Dat bij gebreke daaraan er aanleiding is over te gaan tot annulatie van de bestreden beslissing, nu deze niet op zorgvuldige wijze tot stand kwam”.*

Verzoeker gaat verder in op het motief in de bestreden beslissing aangaande zijn arrestatie op 22 september 2017, naar aanleiding van het vreedevol protest in Buea, waarbij wordt ingegaan op de omstandigheden van zijn vrijlating door omkoping en zijn terugkeer naar de plaats waar hij werd gearresteerd. Verzoeker citeert verschillende passages uit zijn persoonlijke onderhouden en stelt tevens als volgt:

*“Overwegende dat vastgesteld moet worden dat de verklaringen van verzoeker constant en zonder tegenstrijdigheden zijn, doorheen een verhoor bij DVZ en twee verhoren op het CGVS.
Dat het onterecht is dat aan verzoeker, die niet precies weet wie er allemaal betaald werd zodat hij vrijgelaten wordt, vastgepind wordt op deze onwetendheid.
Dat verzoeker in de cel zat terwijl de “deal” gesloten werd.
Dat het zijn vriend-activist C. is en zijn advocaat A.K. waren, die onderhandeld hebben met de bewakers om hem vrij te krijgen. Ze hebben hem gezegd dat ze eveneens geld aangeboden hebben aan de kolonel die hem arresteerde. Verzoeker is er zeker van dat de commandant van de gendarmerie en de commandant van de brigade rechtstreeks geld gekregen hebben. Volgens verzoeker was ook de kolonel akkoord met zijn vrijlating, maar verzoeker is er niet zeker van of deze ook geld kreeg.
Verzoeker is in dat verband constant in zijn verklaringen.
Verzoeker gaf eveneens aan dat hij psychologisch en fysisch in een zeer fragiele situatie zat :
[...]
Dat het niet onlogisch is dat verzoeker eenmaal vrijgelaten niet precies gevraagd heeft wie er wat gekregen heeft. Dat verzoeker al blij was dat hij vrijgelaten werd, dat de betalingen bovendien een gebruikelijke praktijk waren.
Dat de CGVS daarbij ook geen rekening hield met het feit dat verzoeker gefolterd werd.
Dat verzoeker nochtans verklaarde dat hij verzorging nodig had en traditioneel verzorgd werd.
Dat bovendien het CGVS onterecht stelt dat nu verzoeker na zijn vrijlating “naar de plaats ging waar hij gearresteerd werd” en dat dit zijn arrestatie ongeloofwaardig maakt.*

Dat de CGVS helemaal geen rekening houdt met de gedetailleerde beschrijvingen die verzoeker gaf van zijn verblijf in de gevangenissen en de folteringen die hij er onderging.

Verzoeker bevestigt voor zoveel als nodig dat hij effectief na zijn vrijlating terugkeerde naar huis, dat dit echter in de context geplaatst dient te worden : verzoeker was verzwakt, gefolterd, gewond.

Hij is er niet lang gebleven, nu hij de volgende dag al naar zijn dorp ging om zijn hand te laten verzorgen. Verzoeker wil bovendien aangeven dat tussen de plaats van zijn arrestatie en zijn woonst wel degelijk enige afstand is (ongeveer 30 min te voet, 10 à 12 minuten per auto).

Dat de CGVS bovendien het "systeem" miskent in Kameroun. Dat het evident is dat nu men zijn vrijlating kan afkopen, dat dit impliceert dat de autoriteiten de betrokkenen niet luttel oogenblikken daarna opnieuw oppakken.

Dat de vrijlating echter evenmin betekent dat de problemen van de baan zijn.

Dat verzoeker, die toch beticht was van aanzetten tot brandstichting, van terrorisme, dan ook terecht een "low profile" aanhield, zo weinig mogelijk buiten kwam, probeerde zich te laten vergeten.

Dat het onderzoek naar verzoeker en zijn implicatie in het "verzet" wel degelijk verder onderzocht werd, met name door de kolonel, die zijn telefoon gehouden had.

Dat het onterecht is dat de CGVS de vrijlating gelijk schijnt te stellen met een einde van vervolging.

Dat niets minder waar is.

Dat ook in Europa een systeem bestaat van aanhouding, verdere aanhouding en vrijlating, dat totaal los staat van de vraag naar de schuld.

Dat het dan ook logisch is, gelet op de beschuldigingen, dat verzoeker angstig was.

Dat het dan ook niet was, omdat verzoeker vrijgelaten werd dat de zaak daarmee af was.

Dat verzoeker dit ook zo uitlegde : het onderzoek zou verdergaan

[...]

Dat de vrijlating verzoeker weliswaar enige ademruimte en vrijheid gaf, doch dat daarmee de problemen niet van de baan waren.

Dat verzoeker echter wil aanstippen dat hij slechts deelnam aan een vreedzame betoging, dat hij meent dat hij onterecht van terrorisme beschuldigd werd, dat hij hoopte dat het verder onderzoek hem zou vrijspreken, dat hij echter tegelijkertijd, gelet op de situatie in Kameroun en de spanningen ook daarin niet durfde te geloven, laat staan erop te vertrouwen.

Dat de Raad zal vaststellen dat de verklaringen van verzoeker over de betoging, zijn activiteiten daarbij, zijn aanhouding enz. volkomen eenduidig zijn.

Dat het dan ook onterecht is dat op zuiver subjectieve redenen de waarachtigheid van deze gebeurtenissen betwist wordt door de CGVS."

Verzoeker gaat verder in op het motief in de bestreden beslissing dat betrekking heeft op zijn reis naar Duitsland, waarbij wordt benadrukt dat verzoeker Kameroen op legale wijze met zijn eigen paspoort heeft verlaten en opnieuw is binnengekomen. Verzoeker citeert passages uit zijn persoonlijke gehoren en stelt verder als volgt:

"Overwegende dat verzoeker meent dat hij wel degelijk vervolging vreest vanwege de autoriteiten en dit vanaf deze gebeurtenissen.

Dat de CGVS echter schijnt te denken dat daarom verzoeker geen bewegingsvrijheid meer zou gehad hebben.

Dat het niet is dat omdat er een onderzoek ingesteld wordt en verzoeker dus vervolging riskeert omwille van zijn politieke overtuiging, dat hij actief gezocht werd, of dat een beslissing tot verbod het land te verlaten genomen werd, laat staan uitgevoerd werd.

Dat verzoeker immers nog niet veroordeeld werd.

Dat het feit dat verzoeker kon vertrekken en terugkeren – en dit zelfs verschillende keren -cfr infra – dan ook onterecht als aanduiding gezien wordt als zou verzoeker niets te vrezen hebben.

Dat de reden van vertrek dan ook geen definitieve vlucht was, zoals verzoeker uitlegde :

[...]

Dat ook de eigen houding van verzoeker, die na zijn vertrek naar Europa terugkeerde naar Kameroun, niet impliceert dat hij er niets te vrezen had.

Dat verzoeker echter zijn leven – dat een goed en rijkelijk leven was – zomaar wilde opgeven.

Dat hij hoopte dat de zaken zich zouden "arrangeren".

Dat dit echter niet het geval was. (cfr infra)".

Verzoeker gaat verder in op het motief in de bestreden beslissing aangaande de verklaringen dat zijn boerderij in brand werd gestoken door het leger omdat er separatistische strijders zouden zijn ondergebracht. Verzoeker citeert passages uit zijn persoonlijke gehoren en stelt verder als volgt:

*“Overwegende dat de waarachtigheid van dit feit onterecht in twijfel getrokken wordt.
 Dat verzoeker in zijn verschillende verhoren terzake volledig eensluidende verklaringen aflegde.
 Dat verzoeker eraan wil herinneren dat eensluidende verklaringen volstaan om de waarachtigheid van de aangevoerde feiten aan te tonen.
 Dat nu de PO verzoeker liet opmerken dat hij geen “bewijzen” had verzoeker, daarbij voldoende aan zijn medewerkingsplicht, diverse bewijzen bijbracht van de realiteit van deze eigendommen.
 Dat de CGVS toegeeft dat verzoeker bewijst dat hij dus wel degelijk de eigendommen had.
 Dat verzoeker foto’s bijbracht – in tempore non suspecto gemaakt – van zijn eigendom; waaruit de brandstichting blijkt.
 Dat het manifest onredelijk is van de CGVS nu verzoeker het bewijs van eigendom bijbrengt samen met fotos van de verbrande eigendom én eensluidende verklaringen, om alsnog deze verklaringen in twijfel te trekken.
 Dat het tenslotte niet is, omdat verzoeker niet kan bevestigen of er al dan niet separatisten aanwezig waren op zijn boerderij – hij herbergde ze er alleszins niet – dat de reden die opgegeven werd voor het in brand steken, namelijk de aanwezigheid van separatisten, onwaar zou zijn.
 Dat verzoeker wil aanstippen dat Francis, die zich bezighield met het beheer van de boerderij hem wel degelijk bevestigde dat er zich separatisten herbergden.
 Dat de CGVS de bredere context uit het oog verloor.
 Dat verzoeker immers reeds naar aanleiding van de vreedzame betoging van september 2017 van terrorisme verdacht werd, het feit dat hij er nu bijkomend van verdacht werd separatisten te herbergen, deze beschuldiging des te ernstiger werd.
 De militairen staken ten andere de boerderij in brand omdat zij niet wensten dat de separatisten zich er zouden kunnen verstoppen. Alle boerderijen in de buurt van deze van verzoeker werden ten andere eveneens in brand gestoken precies omdat zij door de verschillende fracties gebruikt werden.
 Dat de militairen er alleszins van overtuigd waren dat de boerderij gebruikt werd door de separatisten, dat verzoeker dit ook zo aangaf, dat hij daarvan beschuldigd werd
 [...]
 Dat de brandstichting die door verzoeker wel degelijk bewezen wordt dan ook wel degelijk een bewijs is van zijn persoonlijke problemen EN een bijkomend risico is ingeval van terugkeer.
 Dat verzoeker immers aantoonde dat hij eigenaar was van een boerderij in de regio, waar separatisten zich ophielden en boerderijen in brand gestoken worden.”*

Verzoeker gaat verder in op het motief in de bestreden beslissing dat verzoeker andermaal op legale wijze en gebruikmakend van zijn eigen paspoort naar Duitsland is gereisd en tevens op legale wijze, met zijn eigen paspoort, opnieuw Kameroen is binnengekomen. Verzoeker citeert passages uit zijn persoonlijke gehoren en stelt verder als volgt:

*“Overwegende dat dit motief van de CGVS opnieuw niet pertinent is.
 Dat het immers niet is omdat een onderzoek lopende is naar verzoeker dat er een uitreisverbod was, noch dat er reeds een aanhoudingsmandaat lopende was.
 Dat verzoeker eraan herinnert dat hij zich vrijgekocht had, doch dat de kolonel het onderzoek verderzette.
 Dat verzoeker nog niet veroordeeld werd, dat hij ook op geen enkel ogenblik officieel en door een rechter onder aanhoudingsmandaat geplaatst werd en dus als voortvluchtige aangemerkt werd.
 Dat verzoeker ook uitgelegd heeft dat C. en zijn advocaat doordat ze hem vrijkochten vermeden dat hij voor de Rechtbank diende te verschijnen.
 [...]
 Dat het dan ook niet abnormaal was dat verzoeker geen problemen kende aan de grens.
 Dat hij wil aanstippen dat het weliswaar zijn eigendom was die in brand gestoken was, en dat hij dus opnieuw problemen riskeerde, doch dat verzoeker zelf géén terrorist was en ook geen separatisten geherbergd had.
 Dat hij niet gerust was in het onderzoek, maar dat hij de noodzaak de vlucht te nemen op dat ogenblik nog niet nijpend achtte.
 Dat het CGVS eveneens uit het oog verloor dat verzoeker zaken deed voor zijn broer in Duitsland, dat deze meende dat verzoeker wel terug kon gaan. Dat verzoeker dit pas in 2019, gelet op de vele escalaties niet meer zag zitten.
 [...]
 Dat het vertrek in 2018 ook gebeurde in samenspraak met zijn broer, omwille van de veiligheid.”*

Verzoeker gaat verder in op het motief in de bestreden beslissing aangaande de omstandigheden van de convocatie van februari 2018. Hij citeert passages uit de persoonlijke gehoren en stelt verder als volgt:

"Overwegende dat verzoeker mondeling op de hoogte gebracht werd van deze convocatie. Dat de details van de convocatie, zoals de datum waarop deze verzonden zou zijn in tempore ook niet belangrijk waren voor verzoeker, belangrijker was het simpele feit dat hij opnieuw geconvoceerd werd, wat aantoonde dat de zaak niet "vergeten" of "afgesloten" was.

Dat verzoeker het aldus uitlegde :

[...]

Dat dit geen kwestie van desinteresse was, te meer nu verzoeker niet alleen inging op deze convocatie, maar vergezeld was van zijn advocaat, die zich met deze aspecten bezighield.

Dat verzoeker zich ten andere inlichtte betreffende deze convocatie.

Dat dit een mondelingen convocatie bleek te zijn, zoals hij ook uitlegde tijdens het tweede verhoor op het CGVS :

[...]

Overwegende dat de CGVS desbetreffend een aantal zaken als 'vreemd' aanmerkt die het helemaal niet zijn.

Dat verzoeker via zijn vriend activist en zijn advocaat (die initieel aangezocht werd door zijn vriend om zijn vrijlating te bekomen) op de hoogte gebracht werd van de convocatie.

Dat deze convocatie niet meer of niet minder is dan een verderzetting van het onderzoek naar de beschuldigingen gelanceerd naar aanleiding van de gebeurtenissen van september.

Dat het feit dat deze convocatie slechts een drietal maanden later kwam, helemaal geen "lange tijd" is.

Dat strafonderzoeken nu eenmaal tijd in beslag nemen, evenzo ten andere als een onderzoek door de CGVS...

Dat verzoeker de prioriteiten van de kolonel niet kent en dan ook niet kan verklaren waarom er enige tijd overging.

Feit is dat de kolonel zich voor zover verzoeker weet akkoord verklaarde met zijn vrijlating, en dat de convocatie aantoonde dat het onderzoek en de problemen van verzoeker niet eindigden met zijn vrijlating.

Dat daarnaast verzoeker opnieuw volledig eenduidige verklaringen aflegde.

Dat verzoeker ook uitlegt waarom hij inging op de convocatie.

Dat hij zich niet crimineel achtte, dat hij hoopte dat dit na onderzoek en uitleg, onder andere over de telefoon – de kolonel had immers aangekondigd dat deze verder onderzocht zou worden – dat hij zijn onschuld zou kunnen aantonen en zijn telefoon zou kunnen recupereren.

Dat hij dacht – verkeerdelijk- dat de kolonel enkel zou kijken naar de foto's en video's genomen op de dag van de manifestatie. Dat dat misschien dom was van verzoeker, doch dat deze foute appreciatie niet wegneemt dat verzoeker hoopte dat de zaak aldus zou kunnen geregeld worden.

[...]

Dat verzoeker dit ten andere ook duidelijk uitlegde, zoals de CGVS ten andere vaststelt.

Dat het niet "onlogisch" is dat een man, die een zeker aanzien geniet, een goed leven heeft in Kameroun, er zaken doet, hoopt dat hij de situatie kan ophelderen en verder gaan met zijn leven.

Dat de andere informatie die verzoeker op zijn telefoon had, bovendien belangrijk voor hem was.

Dat verzoeker ook niet naïef is en weet dat een onderzoek niet zonder risico is.

Dat verzoeker dat ook aangaf, maar ook dat hij er het beste van hoopte.

Dat verzoeker wil aanstippen dat hij zeker tot aan de convocatie niet actief gezocht werd – nu zijn vrijlating met toestemming (en weliswaar tegen betaling) gebeurde, doch dat niet reageren op de convocatie ook problemen met zich mee riskeerde te brengen, zoals bv. een bevel tot medebrenging, een bevel tot aanhouding... enz.

Dat verzoeker dan ook op aanraden van zijn advocaat inging op de convocatie, in de hoop op een positieve afloop, maar met de angst dat het ook anders kon aflopen.

[...]

Dat verzoeker dit ook zo uitlegt tijdens het tweede verhoor : Waarom ging u toen?

[...]

Dat uitscheen dat het een soort routine-onderzoek zou zijn, doch dat het helemaal zo niet uitdraaide.

Dat het relaas van verzoeker dan ook wel degelijk coherent is.

Dat het voor de CGVS misschien onbegrijpelijk is, maar het lijkt toch niet ongewoon dat zelfs een verdachte, zeker een man van een zeker aanzien, op een correcte wijze begroet wordt.

Dat de kolonel ten andere de medewerking van verzoeker nodig had, om toegang te hebben tot zijn telefoon.

Dat verzoeker wil aanstippen dat op dat ogenblik de kolonel de inhoud van zijn telefoon – NB de reden waarom hij in eerste instantie aangehouden werd, was omdat hij aan 't filmen en fotograferen was – doornam, de atmosfeer veranderde en hij zich realiseerde dat hij in de problemen zat.

*Dat de situatie nog verergerde nadat de kolonel de **foto** van verzoeker, genomen in Engeland, en waarbij hij een wapen in de hand hield, gevonden had.*

Dat verzoeker wil aanstippen dat hij deze foto eveneens neerlegde.

Dat verzoeker vervolgens ondervraagd werd over het schieten en of hij de lokale bevolking trainde in schieten enz..

Dat verzoeker het als volgt uitlegde :

[...]

Dat gelukkig een Engelssprekende militair hem uit zijn benarde situatie haalde en hem de raad gaf zo ver mogelijk te vluchten, want dat hij er anders niet meer uit zou geraken.

Dat opnieuw de verklaringen van verzoeker eensluidend zijn.

Dat het feit dat het om een Engelssprekende militair gaat, die verzoeker de raad gaf te vertrekken, er allicht niet vreemd aan is.

Dat verzoeker niet anders kan dan bevestigen dat de gebeurtenissen zich werkelijk ontvouwen zoals hij uitlegde.

Dat de Engelstalige militair aan verzoeker uitlegde dat met zijn profiel, indien hij de gevangenis inging, hij er allicht niet meer uit zou geraken. Het is om die reden dat hij geholpen werd om buiten te geraken.

Dat opnieuw de verschillende verklaringen van verzoeker coherent zijn.

Dat dit motief van ongeloofwaardigheid van het relaas van verzoeker dan ook niet weerhouden kan worden.

Verzoeker gaat verder in op het motief in de bestreden beslissing dat verzoeker nog een derde keer op legale wijze naar Duitsland, gebruikmakend van zijn eigen paspoort en op dezelfde wijze Kameroen opnieuw binnenkwam. Hij citeert passages uit de persoonlijke onderhouds, benadrukt dat dit motief een herhaling is van de vorige motieven en stelt als volgt:

“Overwegende dat verzoeker enkel kan herhalen dat het niet is omdat een onderzoek naar hem ingesteld werd, dat hij noodzakelijkerwijze geseind zou moeten staan op de luchthaven én dat de veiligheid daarop zou vallen.

Dat verzoeker naar zijn uitleg hoger verwijst.

Dat verzoeker bovendien wil aanstippen dat op het ogenblik dat hij de laatste keer vertrok er wel degelijk strenger toezicht gehouden werd op diegenen van Buea afkomstig waren. Dat verzoeker gelukkig documenten kon laten zien, waaruit bleek dat hij vanuit Yaounde kwam, waardoor hij de douane kon overtuigen dat er geen probleem was.

Dat verzoeker immers ook beschikte over zijn paspoort, dat de bustickets prima facie aantoonde dat verzoeker geen probleemgeval was.

Dat verzoeker bijkomend wil aanstippen dat hij regelmatig reisde, dat hij mogelijks ook door laksheid niet dieper gecontroleerd werd, zij het dat hij de laatste keer meer gecontroleerd werd dan eerder.

Dat verzoeker er dan ook bij blijft dat het feit dat hij kon reizen geen bewijs is van afwezigheid van risico's.

Dat de uitleg van verzoeker waarom hij pas in 2019 besliste definitief te vertrekken ook aantoonde dat de redenen waarom hij eerder wél terugkeerde niet kunnen weerhouden worden als bewijs dat hij er geen problemen gekend had, terwijl dit precies is wat de CGVS doet.

Dat integendeel verzoeker tot dan hoopte dat het wel goed zou komen.

[...]

Verzoeker gaat verder in op het motief in de bestreden beslissing aangaande de omstandigheden van de tweede convocaties van juni 2018, waarvan hij slechts kennis zou hebben genomen in Duitsland. Hij citeert passages uit de persoonlijke gehoren en stelt verder als volgt:

“Overwegende dat verzoeker ook deze convocaties in copie bijbracht.

Dat hij deze via C. en zijn advocaat A. kon bekomen.

Dat zij vermeldde dat er een onderzoek tegen hem lopende is, wat verzoeker ook bij herhaling en zonder tegenstrijdigheden uitlegde.

Dat verzoeker perfect weet en ook uitlegde om welke redenen er een onderzoek ingesteld wordt naar hem : hij wordt sinds de betoging van 2017 verdacht van terrorisme en separatisme.

Overwegende dat het feit dat de convocaties niet meer preciseringen bevat, absoluut normaal is.

Dat de bewering van de CGVS dat het voor om het even wat zou kunnen zijn, een miskenning inhoudt van de coherente verklaringen van verzoeker.

Dat aan verzoeker opnieuw een convocaties gericht wordt, de thesis dat er toen nog geen bevel tot medebrenging /aanhouding opgesteld werd, verstrekt, wat ook impliceert dat verzoeker nog zonder problemen (in de zin van opgepakt te worden) kon reizen.

Dat verzoeker wil aanstippen dat hij bij zijn laatste vertrek wél ondervraagd werd naar zijn herkomst en meer specifiek of hij van Buea was.

[...]

Verzoeker gaat verder in op het motief in de bestreden beslissing aangaande het gebrek aan verklaringen omtrent persoonlijke problemen voorafgaand aan het definitieve vertrek uit Kameroen, waarbij verzoeker zich beperkt tot algemene problemen in Kameroen. Hij citeert passages uit de persoonlijke gehoren en stelt verder als volgt:

“Overwegende dat de CGVS niet redelijk is, dat verzoeker persoonlijk nog geen problemen kende, doch dat zijn vrees steeds groter werd.

Dat immers er de escalatie van het conflict op het terrein was.

Dat verzoeker uitlegde dat hij gelet op de escalatie van het conflict en zijn eigen politiek profiel, hij zich zo voorzichtig en discreet mogelijk gedroeg.

Dat hij om die reden op dat ogenblik niet persoonlijk opgepakt werd. Hij is er echter zeker van dat hij wel degelijk een doelwit is van de autoriteiten.

Dat zij problemen begonnen zijn omwille van zijn politieke activiteiten.

Dat hij nog steeds politiek actief is, wat niet betwist wordt door de CGVS.

Dat er ook de voortdurende aanhoudingen waren van de voormannen van de beweging.

Dat verzoeker deze kende en ook benoemde.

Dat ook zijn vriend Charles het land verlaten had.

Dat verzoeker op dat moment zijn veiligheid hoger inschatte en geen andere oplossing zag.

Dat het onterecht is dat de CGVS meent dat verzoeker geen problemen kende, dat er immers een onderzoek naar hem lopende was.

Dat verzoeker eveneens het risico liep op een willekeurige arrestatie, waarbij dan onvermijdelijk de link gelegd zou worden naar de feiten in Buea.

Dat verzoeker uitlegde dat het risico op willekeurige arrestatie groot was :

[...]

Dat de vrees van verzoeker gelet op de escalatie van het conflict en de aanhouding of het vertrek naar het buitenland van de medestanders, dan ook wel aannemelijk is.

Dat het besluit van de CGVS dan ook niet gevolgd kan worden: Bovengenoemde opmerkingen maken dan ook dat u er allesbehalve in slaagt om een mogelijke persoonlijke vervolging door de Kameroense autoriteiten bij een terugkeer naar Kameroen aannemelijk te maken.

Dat verzoeker een coherent relaas bijbrengt ondersteund waar mogelijk door stukken.

Dat verzoeker wil onderstrepen dat de CGVS niet betwist dat verzoeker effectief deel uitmaakt van de Engelstalige minderheid, noch dat hij lid is van de Southern Cameroon National Council sedert eind 2016, noch dat hij zowel in Duitsland als in België lid is van de lokale, buitenlandse afdelingen.

Dat de CGVS moet toegeven dat vervolging wegens activiteiten in het buitenland mogelijk is, op voorwaarde dat zij voldoende zichtbaar zijn.

Dat verzoeker wil aanstippen dat hij tot op heden zijn politieke activiteiten verderzet.

Dat hij met name deel blijft nemen aan de Zoom-vergaderingen. Dat hij eveneens deelnam aan de manifestatie voor het Europees parlement.

[...]

Verzoeker gaat verder in op het motief in de bestreden beslissing met betrekking tot de politieke activiteiten in Europa, waarbij niet kan worden aangenomen dat verzoeker hiervoor door de Kameroense autoriteit zou worden geviseerd. Hij stelt als volgt:

“Overwegende dat de CGVS impliciet maar zeker het lidmaatschap van verzoeker niet betwist :

Overwegende dat de appreciatie van de CGVS volgens dewelke verzoeker slechts beperkt zichtbaar zou zijn manifest onredelijk is.

Dat verzoeker sinds 2016 lid is van het SCNC, dat hij lid bleef in Duitsland en vervolgens in de lokale afdeling in België, dat hij het woord nam op manifestaties, dat hij deelneemt aan Whats App forums, aan vergaderingen met kopstukken, financiële steun geeft... enz.

Dat opnieuw niet de minste tegenstrijdigheid aangemerkt wordt.

Dat het feit dat verzoeker niet bezorgd is om het feit of de Kameroense autoriteiten op de hoogte zouden zijn, vanzelfsprekend niet impliceert dat ze dat niet zouden zijn.

Dat integendeel, verzoeker wil aanmerken dat hij strijdvaardiger is dan ooit, dat hij opnieuw de voordelen van vroeger voor de Engelstaligen wenst.

Dat de CGVS dient toe te geven dat activisten in het buitenland (en verzoeker was dat ook al in Kameroen) zeker problemen riskeren ingeval van terugkeer.

Dat er dan ook wel degelijk aanleiding is bescherming te verlenen aan verzoeker”.

Verzoeker gaat verder in op de bespreking in de bestreden beslissing van de door verzoeker bijgebrachte overtuigingsstukken. Hij meent dat deze samen met zijn verklaringen in overweging genomen hadden moeten worden en stelt volgende opmerkingen te hebben:

Met betrekking tot zijn identiteitsgegevens:

“Overwegende dat verzoeker niet begrijpt wat het probleem is met de door hem bijgebrachte geboortecte, nu zijn identiteit aangetoond werd o.m. aan de hand van zijn paspoort en niet ter discussie staat.

Overwegende dat verzoeker wil aanstippen dat hij slachtoffer werd van een diefstal in België in de buurt van het Noordstation. Dat daarbij zijn zaken, waaronder zijn paspoort en diverse documenten gestolen werden. Hij legde daarvoor ten andere klacht neer”.

Met betrekking tot zijn lidkaart van de SCNC:

“Overwegende dat de CGVS bevestigt dat verzoeker reeds lang voor zijn vertrek vanuit Kameroen lid was van het SCNC, dat zijn lidmaatschap en activisme voor de Europese afdelingen dan ook niet verdacht kan worden van zuiver opportunisme”.

Met betrekking tot de affidavit concerning a Southern Cameroonian by name A.O.J. for his activism and membership

“Overwegende dat de CGVS niet betwist dat verzoeker een actief lid was van het SCNC reeds in Kameroen.

Dat deze organisatie de problemen van verzoeker bevestigt.

Dat bovendien de organisatie bevestigt dat haar leden vervolgd worden.

Dat verzoeker wil opmerken dat het eveneens is omdat hij lid is van het SCNC dat hij geassocieerd wordt met terroristen en separatisten.

Dat het CGVS geen enkel onderzoek doet naar het risico dat SCNC leden lopen ingeval van terugkeer.

Dat de Affidavit van een erkende politieke organisatie, die de problemen van verzoeker bevestigt dan ook onterecht als “gesolliciteerd” wordt aangemerkt en daarom niet in aanmerking genomen wordt”.

Met betrekking tot het proces-verbaal:

“Overwegende dat verzoeker slechts over een copie beschikt van het proces-verbaal van zijn verhoor.

Dat het origineel in het dossier in Kameroun zit.

Dat dit niet ongebruikelijk is, dat hetzelfde in België gebeurt, waar een verhoorde eveneens slechts een kopie krijgt van zijn PV.

Overwegende dat verzoeker slechts over een slecht leesbare scan beschikt.

Overwegende dat verzoeker geen beter leesbaar exemplaar kan bekomen.

Dat vastgesteld moet worden dat dit PV voor zover leesbaar en/of vertaald volkomen de beweringen van verzoeker bevestigt.

Dat het PV bovendien samengelezen dient te worden met de andere stukken, zoals de convocaties en de verklaringen van verzoeker.

Dat het PV minstens aantoon dat er wel degelijk een onderzoek lopende is naar de activiteiten van verzoeker in het kader van de manifestatie”.

Met betrekking tot het medisch attest:

Dat verzoeker meent dat de CGVS onterecht het professionalisme van een arts in vraag stelt.

Dat het attest van 2022 dateert...

Dat het een zoveelste bevestiging is van het relaas van verzoeker.

Hij benadrukt dat de usb met verschillende foto's en video's tevens de activiteiten van verzoeker en diens visibiliteit bevestigen.

Met betrekking tot de schooldocumenten:

“Overwegende dat deze documenten eveneens het profiel van verzoeker aantonen, die een gestudeerd man is, die de zaken overweegt, dat zij ook zijn profiel van vooraanstaand Engelstalige aantonen, en bevestigen dat hij een zekere visibiliteit en invloed heeft.”

Verzoeker stelt verder:

“Dat verzoeker wil aanstippen dat hij heel hard gewerkt had, dat hij nu niets overhoudt, helemaal leeg is [...]

Dat dit ook voor een deel uitlegt waarom verzoeker een aantal keren terugging ondanks de risico's, en uiteindelijk niet meer, het ging niet meer.

Dat verzoeker nog een aantal bijkomende stukken bijbrengt waaruit blijkt dat zijn politiek engagement nog steeds actueel is.

Dat hij met name foto's bijbrengt die zijn aanwezigheid op een manifestatie aan het Europees parlement bevestigen op 14 en 15 juni 2022. (stukken 3) Dat hij anderzijds documenten bijbrengt over S.E. die getuige was dat er in de gevangenis gefolterd en gedood werd. (stukken 4)

Dat dit vanzelfsprekend een invloed heeft op zijn risico."

Verzoeker gaat ten slotte nog in op de correcties, verstrekt naar aanleiding van de kopieën van de notities van de persoonlijke onderhouden en stelt:

"Overwegende dat deze correcties integendeel aantonen dat verzoeker zeer goed op de hoogte was en is van de situatie en problematiek in Kameroen. Zij bevestigen eveneens de politieke interesse in de situatie van verzoeker.

De informatie die verstrekt wordt door verzoeker wordt door de CGVS niet tegengesproken.

Dat verzoeker meent dat hij dan ook wel degelijk opnieuw zijn profiel als politiek activist aantoont en meteen zijn verhoogd risico ingeval van terugkeer."

In een volgend deel van zijn verzoekschrift gaat verzoeker verder in op de afwegingen in de bestreden beslissing aangaande de subsidiaire beschermingsstatus, waarbij hij aangeeft dat de analyse van de commissaris-generaal niet kan worden gevolgd. Hij citeert passages uit de persoonlijke onderhouden en stelt verder als volgt:

"Overwegende dat de CGVS impliciet erkent dat de situatie in de regio van herkomst inderdaad meer dan problematisch is, nu een IVA voorgesteld wordt.

Dat verzoeker uitlegde dat hij vluchtte, ook omwille van de algemene veiligheidssituatie, die steeds problematischer werd.

Dat er dan ook aanleiding is verzoeker minstens subsidiaire bescherming toe te kennen, nu hij niet naar huis kan.

Dat verzoeker het niet eens is met het feit dat hij een valabel IVA zou hebben in Douala of Yaounde.

[...]

Overwegende dat verzoeker wil aanstippen dat hij geen gewone, low profil Engelstalige is.

Dat hij wel degelijk een belangrijk profiel heeft, gestudeerd in Engeland én een politiek profiel.

Dat hij eveneens welstellend was, wat een risico op willekeurige arrestaties met zich meebrengt vanwege de Kameroense Franstalige autoriteiten.

Dat de verdere analyse van de mogelijkheid zich te vestigen in Douala of Yaounde van de CGVS niet gevolgd kan worden.

Dat de CGVS verder stelt :

[...]

Overwegende dat verzoeker meent dat een aantal sporadische tenniswedstrijden of partijtjes in Kameroen geen bewijs vormen van een reel vestigingsalternatief.

Dat voor wat Yaounde en Douala betreft verzoeker bovendien zeer gedetailleerd uiteenzette waarom hij zich daar niet kan vestigen.

Dat verzoeker zo ook uiteenzette dat hij omwille van zijn politieke activiteiten als terrorist aanzien wordt.

Dat hij zijn vrienden verloor. Dat met name voor wat betreft de tennisclub, toen zijn vrienden vernamen dat verzoeker betrokken was bij gevaarlijke politieke activiteiten, zij niet meer met hem spraken en weggingen, wanneer hij naar de club kwam.

Dat hij een negatief imago had in de publieke opinie.

Dat de appreciatie van de CGVS niet gevolgd kan worden.

Dat deze geen rekening houdt met zijn profiel.

Dat bovendien de contacten die verzoeker had in DOUALA zeer beperkt zijn, hij heeft er bv. nooit gewoond en zelden langer dan een dag verbleven :

[...]

Dat verzoeker dan ook meent dat het volgend motief van de CGVS duidelijk niet gevolgd kan worden. [...]

Dat de CGVS absoluut geen rekening houdt met de nochtans niet betwiste politieke profiel van verzoeker. Dat het bovendien niet aan verzoeker is om het "tegendeel" aan te tonen, dat het aan de CGVS is om aan te tonen dat het IVA valabel is.

Dat verzoeker immers geen negatief bewijs kan leveren.

Dat verzoeker wel degelijk een aantal motieven en redenen naar voor schoof waarom het IVA niet redelijk is.

Dat deze motieven niet op gedegen wijze worden tegengesproken door de CGVS.

2.2. Verzoeker voegt ter ondersteuning van zijn verzoekschrift volgende stukken toe:

- foto's met betrekking tot een manifestatie voor het Europees parlement te Brussel;
- afdrukken van een internetartikel van "*Cameroon News Agency*", waarin een journalist en activist verklaart dat veel gevangen genomen Engelstalige Kameroeners worden gemarteld of vermoord.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit

onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.3. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in (de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991) en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing, aangezien hij deze inhoudelijk bekritiseert. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoeker op de motieven uit, houdt in dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. X).

3.4. Artikel 48 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden die daartoe worden gesteld door de internationale overeenkomsten die België binden als vluchteling kan worden erkend. Artikel 48/2 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de in artikel 48/3 of artikel 48/4 bedoelde voorwaarden als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kan worden erkend. Het betreffen dus algemeen geformuleerde artikelen die het recht op asiel of op subsidiaire bescherming voor bepaalde personen omschrijven, doch in geen geval een automatisme inhouden voor personen die zich op het Verdrag van Genève *juncto* artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of op artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet beroepen om asiel, dan wel subsidiaire bescherming te verkrijgen

3.5. In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 13 van het EVRM, ontbreekt elke uiteenzetting van de wijze waarop deze verdragsbepaling zou zijn geschonden, zodat dit middelonderdeel onontvankelijk is.

4. De beoordeling

4.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1.1. Verzoeker vreest bij een terugkeer naar zijn herkomstland te worden vervolgd door de Kameroense autoriteiten, vanwege zijn politieke activiteiten voor de Southern Cameroon National Council (hierna: de SCNC) en vanwege een lopend onderzoek naar door hem genomen foto's en video's van mishandelingen door de politiediensten van vredevolle manifestanten tijdens een protest op 22 september 2017. Voor een verdere samenvatting van verzoekers vluchtrelaas, verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, die door verzoeker niet wordt betwist.

4.1.2. Verzoeker heeft ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming volgende documenten voorgelegd:

- een "acte de naissance/birth certificate";
- een "application for declaratory judgement of the birth";
- een "residence permit" betreffende het verblijf in het VK;
- een originele lidkaart van de SCNC;
- een "affidavit concerning a Southern Cameroonian by name A.O.J. for his activism and membership", dd. 21 april 2021;
- een "proces-verbal d'audition du suspect", dd. 22 september 2017 ;
- een officieuze vertaling van de tweede pagina van voormeld "proces-verbal", opgesteld door verzoeker;
- een medisch attest dd. 9 december 2012;
- een usb met diverse foto's en video's, waaronder foto's van hemzelf in Duitsland en Engeland; foto's van zijn boerderij, evenals foto's en video's van de algemene situatie in Kameroen;
- documenten met betrekking tot de scholing van verzoeker in Kameroen en Groot-Brittannië;
- documenten met betrekking tot de eigendom van verzoekers boerderij;
- documenten met betrekking tot zijn activiteiten in de diaspora van de SCNC in Europa, met name printscreens van het "Chairmen Platform" en van het "SCNC General Assembly", printscreens van het SCCG Berlijn, printscreens van SCNC Zoom meetings;
- een artikel, getiteld "*Targeted Killings in Ambazonia*", een artikel, getiteld "*Anglophones in Douala Allegedly Targeted By Police*" en een artikel, getiteld "*Principal of Government School Pinyin Found Dead in Yaoundé*",

4.1.3. Wat betreft de "acte de naissance/birth certificate", de "application for declaratory judgement of the birth", de "residence permit" betreffende het verblijf in het VK, de originele lidkaart van de SCNC en de documenten met betrekking tot de scholing van verzoeker, wijst de Raad erop dat deze documenten betrekking hebben op elementen die als dusdanig niet worden betwist. Wat betreft de identiteits- en scholingsdocumenten, wijst de Raad erop dat deze niet van aard zijn om de vervolgingsvrees aan te tonen. Wat betreft de lidkaart van de SCNC, toont dit enkel aan dat verzoeker hiervan lid was, doch dit toont nog niet aan dat verzoeker omwille van dit lidmaatschap onder de negatieve aandacht van de Kameroense autoriteiten staat.

4.1.4. Wat betreft de "affidavit concerning a Southern Cameroonian by name A.O.J. for his activism and membership", merkt de Raad – in navolging van de commissaris-generaal – op dat deze brief, waarin het door verzoeker geschetste vluchtrelaas wordt bevestigd en waarin wordt verzocht om verzoeker internationale bescherming toe te kennen, een gesolliciteerd karakter heeft. Aan dergelijke brief kan derhalve maar een beperkte bewijswaarde worden gehecht.

4.1.5. Wat betreft de "proces-verbal d'audition du suspect", kan verzoeker er niet aan voorbijgaan dat hij slechts een uiterst moeilijk leesbare kopie heeft overgemaakt. Gelet enerzijds op het gegeven dat kopieën gemakkelijk het product van knip- en plakwerk kunnen uitmaken en anderzijds op het gegeven dat de leesbaarheid van de kopie uiterst gering is, kan slechts een beperkte bewijswaarde aan dit proces-verbaal worden gehecht. Dat verzoeker de tweede pagina van dit proces-verbaal zelf heeft vertaald, remedieert de beperkte bewijswaarde van dit proces-verbaal niet.

4.1.6. Wat betreft de documenten inzake de eigendom van stukken boerderijgrond, evenals de foto's van verzoekers boerderij, wijst de Raad erop dat als dusdanig niet wordt betwist dat verzoeker boerderijen bezit in Kameroen. Zoals de commissaris-generaal evenwel terecht stelde, kan geen enkele link worden

gelegd tussen verzoekers boerderij en de overgemaakte foto van een afgebrande boerderij, zodat deze documenten nog geen bewijs vormen van het gegeven dat de Kameroense autoriteiten verzoekers boerderij zouden hebben afgebrand, noch dat verzoeker ten gevolge hiervan persoonlijk zou worden geviséerd door de Kameroense autoriteiten.

4.1.7. Wat betreft de foto's en video's van de algemene toestand in Kameroen, evenals de gevoegde algemene krantenartikels – met inbegrip van de bij het verzoekschrift overgemaakte nieuwsberichten in verband met de dood van activisten – wijst de Raad erop dat het enkel voorleggen van landeninformatie van algemene aard, die verder geen betrekking heeft op zijn persoon en waarbij een concreet dan wel rechtstreeks verband met zijn eigen situatie en ingeroepen feiten en gebeurtenissen niet wordt aangetoond, niet volstaat om in hoofde van verzoeker een gegronde vervolging aannemelijk te maken.

4.1.8. Wat betreft de documenten met betrekking tot de activiteiten in de diaspora in Europa – met inbegrip van de bij het verzoekschrift gevoegde foto's van de manifestatie voor het Europees parlement in Brussel – wordt als dusdanig niet betwist dat verzoeker enige politieke activiteiten ontplooit in Europa. Deze documenten tonen evenwel niet aan dat verzoeker een zodanig sterk politiek profiel heeft uitgebouwd alhier, dat hij hierdoor onder de negatieve aandacht staat van de Kameroense autoriteiten.

4.1.9. Wat ten slotte het medisch attest dd. 9 december 2019 betreft, wijst de Raad er vooreerst op dat geneesheren vaststellingen kunnen doen zowel met betrekking tot fysieke verwondingen als met betrekking tot de mentale gezondheid van een patiënt. Zo kan een arts, rekening houdend met zijn bevindingen, uitspraak doen over de fysieke oorzaak van littekens of verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan evenwel nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden of context schetsen waarbij de littekens en verwondingen werden opgelopen noch uitspraak doen over de redenen waarom verwondingen en littekens werden toegebracht. De vaststelling van een geneesheer die een persoon behandelt voor problemen met zijn/haar geestelijke gezondheid, bevat verder een weergave van een bepaald ziektebeeld dat hij onderkent en van de mogelijke oorzaak ervan. Evenwel is een arts bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten afhankelijk van hetgeen zijn patiënt hem verklaart. Rekening houdend met hun bevindingen kunnen artsen daarbij weliswaar vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen psychische aandoening, maar zij kunnen nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waardoor de ingeroepen klachten ontstonden. Evenmin kan hieruit een exclusief causaal verband worden afgeleid. Een medisch attest geeft dan ook geen uitsluitel over de ware oorzaak van het vastgestelde fysieke en/of psychologische ziektebeeld en volstaat op zich niet om het vluchtrelaas aannemelijk te maken. Zulke attesten kunnen dan ook niet als alleenstaand worden gezien binnen een beschermingsverzoek. Medische attesten maken deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming en het gewicht dat hieraan wordt gegeven dient dan ook te worden bepaald binnen dit geheel. Deze attesten moeten dan ook steeds worden beoordeeld in samenhang met de verklaringen van een verzoeker. De Raad merkt alleszins op dat uit het voorgelegd medisch attest niet zonder meer kan worden afgeleid dat het vluchtrelaas van verzoeker op waarheid zou berusten, nu hieruit duidelijk blijkt dat de arts zich voor de gesuggereerde oorzaak van de fysieke en mentale problematiek louter en alleen baseert op de verklaringen van verzoeker. In het attest wordt geen objectieve (medische) bron van informatie weergegeven, waarin duidelijkheid wordt gegeven over de eventuele oorzaken van de medische vaststellingen en hun eventuele verzoenbaarheid met het vluchtrelaas. Samenvattend, kan uit het medisch attest aldus enkel worden afgeleid dat verzoeker enkele littekens heeft, doch kan niet worden afgeleid dat de opgelopen verwonding daadwerkelijk verband zou houden met zijn vluchtrelaas. Dat verzoeker aan een posttraumatisch stresssyndroom lijdt en enkele littekens heeft, wordt niet betwist. Dit kan echter niet volstaan om aan te tonen dat hij nood heeft aan internationale bescherming. Zoals uiteengezet, geven de attesten geen uitsluitel over de specifieke oorzaak van verzoekers problemen. Uit de attesten kan geen objectief en exclusief causaal verband worden afgeleid tussen verzoekers littekens en psychische problemen en de verklaarde vluchtmotieven. Er kan niet worden uitgesloten dat er (ook) andere oorzaken zijn.

4.1.10. Gelet op wat voorafgaat, meent de Raad dat aan voormeld medisch verslag slechts een beperkte bewijskracht kan worden gegeven en dat dit stuk steeds moeten worden beoordeeld in samenhang met de verklaringen van verzoeker hierover. In deze benadrukt de Raad dat de commissaris-generaal beschikt over een eigen bevoegdheid, verantwoordelijkheid en bekwaamheid om de geloofwaardigheid van een vluchtrelaas te beoordelen.

4.1.11. Omtrent het door verzoeker neergelegde attest kan alleszins worden opgemerkt dat hierin als dusdanig niet wordt vastgesteld dat de psychologische problemen van die aard zijn dat verzoeker omwille van zijn psychische problemen in de absolute onmogelijkheid verkeerde om de door hem beleefde gebeurtenissen op een coherente en consistente wijze naar voren te brengen. Er kan uit dit verslag niet worden afgeleid dat verzoekers cognitieve vermogens en geheugenfuncties dermate zijn aangetast dat het voor de asielinstanties onmogelijk zou zijn om het verzoek om internationale bescherming op zijn geloofwaardigheid en gegrondheid te beoordelen. Nergens in het verslag wordt aangegeven of aangetoond waar, op welke wijze of in welke mate de gezondheidsproblemen van verzoeker een deelname aan het persoonlijk onderhoud zouden hebben verhinderd of bemoeilijkt.

4.1.12. Hoewel verzoeker zich aldus wel heeft ingespannen om documentaire bewijzen voor te leggen, moet de Raad vaststellen dat de voorgelegde stukken wegens hun inhoud en relatieve bewijswaarde op zich niet volstaan om de waarachtigheid en de gegrondheid van het vluchtrelaas en de voorgehouden vervolgingsfeiten vast te stellen. Dat de voorgelegde documenten een beperkte bewijswaarde hebben, betekent echter niet dat met deze documenten geen enkele rekening moet worden gehouden tijdens het onderzoek naar de relevante elementen van het beschermingsverzoek. Deze documenten maken deel uit van een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling. Ze moeten dan ook worden beoordeeld en gewogen binnen het geheel van alle relevante verklaringen, stukken en landeninformatie. De Raad zal dus nagaan of verzoekers verklaringen voldoende coherent, volledig, doorleefd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van zijn vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht en blijken geven van een gegronde vrees voor vervolging.

4.1.13. De commissaris-generaal motiveert in de bestreden beslissing dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk maakt, waarbij hij zich baseert op volgende overwegingen:

(a) het is opmerkelijk dat verzoeker, na de vermeende arrestatie tijdens een manifestatie in Buea en daaropvolgende voorgehouden vrijlating via omkoping, zou besluiten om terug te keren naar zijn woonst, gelegen in de onmiddellijke omgeving van de arrestatieplaats, temeer omdat verzoeker niet zeker was of de kolonel B. tevens werd omgekocht en op de hoogte was van de officiële vrijlating;

(b) verzoeker heeft meermaals – met name in december 2017, in februari 2018, in juni 2018 en in juli 2019 – op legale wijze gereisd tussen Europa en Kameroen, hierbij telkens gebruikmakend van zijn eigen paspoort.

(c) verzoeker verklaarde nooit enige problemen te hebben gehad bij de grenscontroles in Kameroen;

(d) verzoeker toont niet aan dat de foto's van de afgebrande boerderij, ook daadwerkelijk zijn boerderij is, waarbij de mogelijke aanwezigheid van separatistische strijders aldaar enkel een veronderstelling van verzoeker is en de eventuele omstandigheid dat zijn boerderij zou zijn afgebrand ook geen bewijs vormt van een persoonlijke systematische vervolging;

(e) de omstandigheden waarin verzoeker de convocaties van februari 2018, waarover hij ook geen enkele concrete informatie kan verschaffen, bekwaam – met name meerdere maanden nadat hij werd vrijgekocht, waarna hij niets meer hoorde van kolonel B., hij zich vrij kon rond bewegen en zelfs Kameroen heeft verlaten – zijn ongeloofwaardig;

(f) het is opmerkelijk dat verzoeker vrijwillig is ingegaan op de convocaties van februari 2018 van kolonel B., waarbij hij als voornaamste reden aangaf dat hij zijn telefoon terug wilde omdat al zijn zakelijke contacten hierin stonden, terwijl verzoeker wist dat er belastend beeldmateriaal op zijn telefoon stond;

(g) de vriendelijke omgang van kolonel B. bij de start van de ontmoeting om verzoekers telefoon te doorzoeken is moeilijk verzoenbaar met het gegeven dat deze kolonel verzoeker eerder beschuldigde van terrorisme en opstand en het verstoren van de openbare orde;

(h) verzoeker kan niet verklaren waarom een, voor hem onbekende, militair hem zomaar zou hebben geholpen om te ontsnappen van kolonel B.;

(i) het is opmerkelijk dat verzoeker pas tijdens zijn verblijf in Duitsland in 2019 op de hoogte zou zijn gebracht van een tweede convocatie, daterend van juni 2018, waarbij verzoeker bovendien geen verdere informatie over de inhoud van deze convocatie kan verstrekken en het bovendien ongeloofwaardig is dat verzoeker, ondanks deze convocatie erin zou slagen om zowel in juni 2018 als in juni 2019 op legale wijze Kameroen te verlaten, gebruikmakend van zijn eigen paspoort;

(j) de door verzoeker op 1 februari 2022 neergelegde kopie van de tweede convocatie van juni 2018 vermeldt enkel dat verzoeker wordt opgeroepen door de Brigade van Buea, zonder dat hierbij wordt gespecificeerd waarom, zodat deze oproeping om gelijk welke reden kan zijn;

(k) verzoeker schetst allerhande algemene problemen en arrestaties in Kameroen, daterend van voorafgaand aan zijn definitief vertrek uit Kameroen in juni 2019, maar haalt geen persoonlijke problemen aan waarmee hij geconfronteerd werd in Yaoundé of Douala.

4.1.14. Verder wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de Kameroense autoriteiten verzoeker zouden beschouwen als een gevaar voor de Kameroense regering of voor de stabiliteit van het Kameroense politieke systeem, omwille van de politieke activiteiten die verzoeker in Europa heeft ondernomen. Er wordt hierbij aangegeven dat de activiteiten van verzoeker in Europa veeleer beperkt zijn, waarbij verzoekers op basis van zijn verklaringen geenszins concreet aantoon dat de Kameroense autoriteiten op de hoogte zouden zijn van deze activiteiten en dat er ten gevolge hiervan sprake zou zijn van een mogelijke vervolging bij een terugkeer.

4.1.15. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

4.1.16. De Raad stelt vast dat verzoeker er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

4.1.17. Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoeker geen objectieve informatie voorlegt, waaruit blijkt dat er sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners. Waar verzoeker aldus veelvuldig melding maakt van algemene veiligheidsincidenten met betrekking tot Engelstalige Kameroeners en het risico op willekeurige arrestaties, wijst de Raad erop dat verzoeker hiermee nog geen persoonlijke vrees voor vervolging aantoon. De commissaris-generaal stelde dan ook terecht dat verzoeker met de verwijzing naar de algemene problemen, geen persoonlijke vrees voor vervolging aantoon en dat verzoeker ook geen persoonlijke problemen heeft aangereikt met betrekking tot zijn verblijf in Yaoundé, voorafgaand aan zijn definitief vertrek uit Kameroen. Ook wat betreft het lidmaatschap bij de SCNC – dat noch door de commissaris-generaal, noch door de Raad als dusdanig wordt betwist – brengt verzoeker geen objectieve informatie aan, waaruit blijkt dat het enkel en alleen behoren tot de SCNC volstaat, opdat men onder de negatieve aandacht van de Kameroense autoriteiten zou staan en een gegronde vrees voor vervolging zou dienen te koesteren. In de door de commissaris-generaal gebruikte objectieve landeninformatie wordt aangegeven dat het steunen van de Engelstalige zaak nog niet inhoudt dat men systematisch vervolging riskeert, waarbij het voornamelijk de leiders van de Engelstalige zaak zijn die hiermee worden geconfronteerd (zie AD, *COI Focus Cameroun: La crise anglophone. Situation des anglophones* van 15 mei 2019, p. 9). In het licht van deze omstandigheid, mag dan ook worden verwacht dat verzoeker op zijn persoon betrokken elementen of feiten aanreikt die relevant kunnen zijn in het kader van de beoordeling van zijn vervolgingsvrees dan wel risico op ernstige schade. Er mag verwacht worden dat verzoeker concrete en individuele gegevens aanreikt, op grond waarvan kan worden aangenomen dat hij daadwerkelijk, door zijn activiteiten, onder de negatieve aandacht van de Kameroense autoriteiten staat;

4.1.18. De Raad kan niet anders dan vaststellen dat de ernst van de door verzoeker voorgehouden vrees voor vervolging van de Kameroense autoriteiten, sterk wordt gerelativeerd door verzoekers herhaaldelijke reizen tussen Europa en Kameroen, telkens gebruikmakend van zijn eigen paspoort en visum. De commissaris-generaal motiveert terecht dat *“indien u werkelijk door de Kameroense overheid zou zijn gevisieerd, dan is het zeer weinig aannemelijk dat u met uw eigen paspoort (en met een Duits visum) het land zou kunnen verlaten. Dat u hier wel toe in staat was, wijst er enkel op dat u geenszins door de Kameroense overheid werd gezocht. Tenslotte wordt het feit dat u bij uw vertrek naar Duitsland in [december 2017, in februari 2018, in juni 2018 en juli 2019] niet in een negatief daglicht bij de Kameroense autoriteiten stond, nogmaals bevestigd door uw terugkeer naar Kameroen met het vliegtuig in [...], wederom met uw eigen Kameroens paspoort”*. Deze motivering is pertinent en wordt door de Raad overgenomen. Zoals de commissaris-generaal tevens heeft gesteld, heeft verzoeker verklaard dat hij telkens vlot door de paspoortcontrole kon gaan en hierbij nooit problemen – m.u.v. een enkele vraag van een agent bij de laatste uitreis uit Kameroen, of verzoeker afkomstig was van Buea – gekend. Dat verzoeker niet enkel het risico zou nemen om zich onder zijn eigen naam aan te bieden bij de grenscontroles, doch er tevens meerdere malen in slaagde om zonder problemen deze controles te passeren, ondergraaft op zeer ernstige wijze de geloofwaardigheid van de voorgehouden vrees. Dat iemand die vervolging vreest van de autoriteiten zich herhaaldelijk binnen handbereik van deze autoriteiten zou plaatsen, door telkens op reguliere wijze het land te verlaten en opnieuw te betreden, ondermijnt de ernst van deze voorgehouden vrees. Bovendien dateren alle reizen, die verzoeker naar Duitsland ondernam, van na de start van de problemen met de Kameroense autoriteiten. Verzoeker werd immers reeds een eerste keer gearresteerd op 22 september 2017, waar hij volgens zijn eigen verklaringen reeds werd mishandeld en waar hij werd beschuldigd van terrorisme, opstand en het

verstoren van de openbare orde. Tevens werd hij een tweede maal stevig ondervraagd, in februari 2018, naar aanleiding van de convocatie en waarbij duidelijk werd dat de kolonel B. volle kennis had genomen van de belastende inhoud op verzoekers telefoon. Verzoeker kon enkel uit deze ondervraging ontsnappen, door de hulp van een Engelstalige militair, die hem uit de benarde situatie haalde en hem de raad gaf om zo ver mogelijk te vluchten. Verzoeker bevond zich aldus meermaals – met name reeds in december 2017, in februari 2018 en in juni 2018 – in de mogelijkheid om de bescherming in te roepen van de Europese asielinstanties, doch opteerde er telkens voor om terug te keren naar Kameroen, om zijn economische investeringen te onderhouden. De Raad kan niet anders dan vaststellen dat deze handelswijze onverenigbaar is met de voorgehouden vrees en de ernst ervan derhalve fundamenteel ondergraaft.

4.1.19. De door verzoeker in zijn verzoekschrift verschaftte duiding, kan geen ander licht op de zaak werpen. Verzoeker stelt dat het niet is omdat er een onderzoek is ingesteld, en hij aldus vervolging riskeert, dat hij actief wordt gezocht en in de onmogelijkheid zou zijn geweest om het land te verlaten. Dit kan echter niet overtuigen. Het is niet omdat verzoeker geen uitreisverbod werd opgelegd of omdat hij nog niet werd veroordeeld, dat hij kon verwachten dat hij probleemloos de grenscontroles zou kunnen doorlopen. Verzoeker werd, naar zijn eigen verklaring, reeds beschuldigd van terrorisme, opstand en het verstoren van de openbare orde. Dat verzoeker, ondanks deze beschuldigingen, meermaals het risico zou nemen om onder zijn eigen naam de grenscontroles bij de luchthaven te doorlopen, ondergraaft de ernst van de voorgehouden vrees. De Raad merkt in deze ook op dat verzoeker, minstens na de ondervraging in februari 2018, ontsnapte uit de handen van kolonel B., met de hulp van een militair en zonder dat hierbij sprake was van een omkoping. Verzoeker heeft zich op dat moment aldus onttrokken aan de autoriteiten. Verzoeker schetst deze ondervraging in zijn verzoekschrift bovendien ook als een escalatiemoment, waarbij hij voelde dat de atmosfeer veranderde, dat hij zich realiseerde dat hij in de problemen zat en dat de situatie nog verergerde nadat de kolonel een foto van hem vond, genomen in Engeland, met een wapen in de hand. Dat verzoeker, nadat hij zich realiseerde dat hij ernstig in de problemen zat en ontsnapte aan kolonel B., alsnog legaal het land verlaat én opnieuw terugkeert, is moeilijk verzoenbaar met de voorgehouden vervolgingsvrees. Bovendien, zelfs aangenomen dat verzoeker er gerechtvaardigd van uit mocht gaan dat zijn naam niet geseind zou staan bij de grenspolitie – wat hij niet aannemelijk maakt – blijft nog steeds de vaststelling overeind dat verzoeker er, ondanks het bestaan en de verdere escalatie van het onderzoek door kolonel B., nog steeds voor opteerde om vrijwillig terug te keren naar Kameroen. Door in het verzoekschrift louter te volharden dat hij economische belangen had in Kameroen, waarbij hij deze niet zomaar wilde achterlaten, brengt hij deze beoordeling niet aan het wankelen. Van een persoon die in zijn herkomstland vreest te worden vervolgd door de autoriteiten, kan worden verwacht dat hij, eens aangekomen in Europa, zo snel mogelijk stappen zou hebben ondernomen om zijn verblijf op duurzame wijze te regelen, zich hierbij baserend op zijn nood voor bescherming. Dat verzoeker meermaals zijn economische belangen in Kameroen prioriteert op zijn beschermingsnood, relateert laatstgenoemde nood.

4.1.20. Verzoekers vervolgingsvrees wordt verder nog gerelativeerd, gelet op zijn handelingen met betrekking tot de contacten met de 21th Motorised Infantry en kolonel B. Wat betreft de eerste keer dat verzoeker werd gearresteerd 22 september 2017, stelt de commissaris-generaal terecht als volgt: *“Uit uw verklaringen blijkt aldus overduidelijk dat u enkel en alleen zou zijn vrijgekomen ten gevolge van de omkoping van twee Commandanten – namelijk de Commandant van de Liaison Office en de Commandant van de Brigade – en u aldus niet op officiële wijze zou zijn vrijgelaten en u er allesbehalve weet van zou hebben of ook Kolonel B. – de man die uw telefoon zou hebben afgenomen en die zou hebben gesteld later met u nog door uw telefoon te willen gaan teneinde alle materiaal grondig te kunnen bekijken – eveneens geld zou hebben ontvangen, laat staan dat u zou weten of de Kolonel op de hoogte zou zijn geweest van uw officieuze vrijlating. Het is in dit kader dan ook ten zeerste opmerkelijk dat u zich na uw officieuze vrijlating wederom gedurende maar liefst één week in Molyoko (Buea) zou zijn gaan vestigen, de plaats waar u naar uw mening zou zijn gearresteerd.”* Verzoeker stelt thans in zijn verzoekschrift dat hij veilig in Buea kon blijven, omdat hij via omkoping werd vrijgelaten. Hij stelt dat het systeem van omkoping impliceert dat hij niet onmiddellijk opnieuw zou worden opgepakt. De Raad dient evenwel vast te stellen dat deze uitleg verschilt van wat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaarde, waar hij immers aangaf dat hij wel degelijk bang was om terug te keren naar Buea en dat hij niet buiten kwam (zie NPO 1, p. 25). Verzoeker kan thans in zijn verzoekschrift, na reflectie over de afgelegde verklaringen, niet zonder meer zijn oorspronkelijke verklaringen inruilen voor een andere verklaring, zonder hiervoor een objectieve verantwoording te bieden. Alleszins wijst de Raad erop dat verzoeker niet zeker wist of kolonel B. tevens werd omgekocht (zie NPO 1, p. 24). Zelfs aangenomen dat verzoeker zou vertrouwen op het systeem van omkoping, was hij aldus niet zeker

of de kolonel hier deel van uitmaakte, zodat de terugkeer naar Buea wel degelijk de vervolgingsvrees ondergraaft.

4.1.21. Ook wat betreft verzoekers gedragingen met betrekking tot de convocatie van februari 2018, kan worden opgemerkt dat zijn acties niet stroken met iemand die vervolging vreest van de Kameroense autoriteiten. Los van het gebrek aan kennis van de inhoud van deze convocatie en de timing waarin deze werd verstrekt, is het in de voorliggende omstandigheden ongeloofwaardig dat verzoeker vrijwillig gevolg zou geven aan deze convocatie. Verzoeker werd immers enkele maanden eerder reeds opgepakt, waarbij hij naar zijn eigen verklaringen werd gemolesteerd en waarbij hij zich via omkoping diende vrij te kopen. Verzoeker kan ook niet onwetend geweest zijn over de inhoud van zijn telefoon, dewelke de kolonel bij de convocatie wilde uitlezen, en over het gegeven dat deze inhoud hem verder in de problemen zou kunnen brengen bij de Kameroense autoriteiten. Verzoeker gaf in deze omstandigheden vrijwillig gevolg aan de convocatie, stellende dat *“mijn enige motief was, misschien krijg ik mijn telefoon terug, kan ik terug in contact komen met diegenen waarmee ik zaken deed, alles was in die telefoon”* (zie NPO 2, p. 9). Dat verzoeker om dergelijke reden het risico zou lopen om zich vrijwillig aan te bieden bij de personen ten aanzien van wie hij een ernstige vrees voor vervolging koestert, ondergraaft de ernst van de voorgehouden vrees op ernstige wijze. Wat betreft de tweede convocatie van juni 2018, sluit de Raad zich aan bij de vaststelling van de commissaris-generaal, dat het opmerkelijk is dat verzoeker slechts in Duitsland, minstens één jaar na de aflevering hiervan, op de hoogte was van het bestaan van de convocatie. Verzoeker verklaarde dat hij in Kameroen geen contact meer had met C. of A. en daarom niet op de hoogte was van de convocatie, doch dit betreft niet meer dan een loutere bewering. Andermaal dringt zich in dit verband ook de vaststelling op dat verzoeker, na de aflevering van deze convocatie, erin is geslaagd op legale wijze het land te verlaten, terwijl verzoeker zich in het kader van de vorige convocatie reeds had onttrokken aan de Kameroense autoriteiten. Dat verzoeker bij zijn laatste vlucht uit Kameroen de vraag werd gesteld of hij uit Beau kwam, waarbij de grenspolitie zonder meer genoeg zou hebben genomen met het antwoord dat hij uit Yaoundé kwam omdat hij hiervan een busticket kon overleggen, is niet geloofwaardig. Bovendien getuigt het gegeven dat verzoeker geen vragen stelde aan C. of A., in verband met de inhoud van deze convocatie, van een desinteresse die moeilijk verenigbaar is met de voorgehouden vrees.

4.1.22. Wat betreft de afgebrande boerderij, sluit de Raad zich aan bij de motieven in de bestreden beslissing dienaangaande, met name dat *“Hoewel u aldus aantoonst wel degelijk in het bezit te zijn (geweest) van bepaalde eigendommen, slaagt u er verder niet in om te bewijzen dat het effectief uw boerderij zou zijn dewelke in brand zou zijn opgegaan. Er kan verder in dit kader nog worden opgemerkt dat u zelf aangeeft niet te weten of er ook effectief separatistische strijders op uw boerderij aanwezig zouden zijn geweest, immers een zekere Mr.G./F. zou in uw plaats de boerderij normaliter controleren en in het oog houden, u zou er slechts af en toe aanwezig zijn geweest (cgvs 2 pagina 11-12). De mogelijke aanwezigheid van separatistische strijders op uw boerderij blijkt aldus een veronderstelling van uwentwege en een blote bewering in te houden. Wat er ook van zij, indien uw boerderij effectief in brand zou zijn gestoken – u legt hiervan aldus geen concrete bewijzen voor -, kan er hieruit allesbehalve een persoonlijke systematische vervolging jegens u worden opgemaakt en u haalt verder ook geen andere redenen aan waardoor men hiertoe anders zou kunnen besluiten.”* Door louter te volharden dat het wel degelijk zijn boerderij was, die in brand werd gestoken, en dat het risico reëel was dat de Kameroense autoriteiten vonden dat verzoeker de separatisten herbergde, kan verzoeker bovenstaande vaststelling niet in een ander daglicht te plaatsen.

4.1.23. Verzoeker benadrukt verder in zijn verzoekschrift dat hij actief is in de diaspora in Europa, waarbij hij lid bleef van de SCNC in Duitsland en België, dat hij deelneemt aan online forums en vergaderingen, dat hij financiële steun biedt en dat hij het woord nam op manifestaties. De Raad sluit zich dienaangaande evenwel aan bij de pertinente overwegingen van de commissaris-generaal, die luiden als volgt:

“Er kan verder nog het volgende worden gesteld. Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland, zijn de reële kans op vervolging en de ernst van die vervolging van cruciaal belang. Hierbij moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een politieke/dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden, is er sprake van een reëel risico op vervolging en/of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn.”

Het is evenwel mogelijk dat de Kameroense overheden op de hoogte zijn van de acties van asielzoekers in België, maar u maakt zelf niet aannemelijk dat de Kameroense overheden u als een gevaar zouden

beschouwen voor de Kameroense regering of voor de stabiliteit van het Kameroense politieke systeem. Uit de door u afgelegde verklaringen blijkt immers dat het erg onwaarschijnlijk is dat u bij een eventuele terugkeer naar Kameroen zou worden vervolgd door de Kameroense autoriteiten of ten aanzien van deze autoriteiten een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen. U stelt immers - in Duitsland – rond 25 juli 2019 – deel te hebben genomen aan een grote manifestatie in Potsdam, u zou er over uw persoonlijke ervaringen, zelfs tegen de Duitse politie, hebben gepraat en u zou informatie – zoals overleden lichamen en afgebrande huizen – beschikbaar op uw telefoon hebben getoond. U legt hiervan ook een foto neer, waarop u te zien bent tijdens deze bijeenkomst/manifestatie van de “Southern Cameroon Community” in Berlijn, Potsdam (cgvs 1 pagina 28-29) en u voegt een video toe. U zou zich aldaar eveneens bij de “Southern Cameroon Community/National Council of Berlin” hebben geregistreerd, u zou niet in het bezit zijn van een lidkaart. Op 26 januari 2022 legt u nog communicatie neer met leden van de “Southern Cameroon’s Community Germany (Berlin)”. U zou vervolgens in oktober 2019 in België zijn aangekomen. U zou ook in België lid van het “Southern Cameroon National Council” blijven. U zou alhier evenwel niet officieel geregistreerd staan. U zou in België een whatsapp forum hebben waarmee u nog steeds zou communiceren in het kader van de Engelstalige crisis te Kameroen, u zou een maandelijkse bijdrage leveren aan diegenen die in nood zouden verkeren – u voegt in dit kader op 26 januari 2022 nog een document van een contributie van 30 euro en van 50 euro toe -, u zou ook vanaf 25 december 2021 toegelaten zijn tot het “Chairmen Platform” en u voegt hiervan dd. 26 januari 2022 chatberichten toe van de groep “Chairmen SCNC” en u zou ook nog deelnemen aan zoom meetings, de laatste zou van 19 november 2021 dateren, u voegt ten bewijze dd. 26 januari 2022 printscreens van SCNC zoom meetings toe. U verklaart in dit kader het volgende: “Ja we kunnen nu alleen zo samenkomen, zien en praten, gezien de corona maatregels. De leden zijn niet in dezelfde plaats, ik in Charleroi, een andere man in Leuven, U. E. Mr S, in Cyprus. De president A. P/P, de huidige voorzitter (cfr. van het gehele Southern Cameroon National Council)” (cgvs 2 pagina 17). U vult aan: “Dat was, A. kwam terug van Canada, hij stuurde info naar forum, datum van 19e, bespreken over alles wat hij bracht, oplossing, deelnemen en onze mening geven. We hadden de vergadering toen. We praatten over wat we denken” (cgvs 2 pagina 17). U stelt vervolgens dat er zo een twaalf tot negentien persoon zouden aanwezig zijn geweest in deze vergadering, u checkt dit vervolgens op uw telefoon en beweert het aan uw advocaat te zullen overmaken, doch op heden (cfr. mei 2022) werd dit nog steeds niet aan uw administratief dossier toegevoegd. U vervolgt dat er tijdens dergelijke vergadering leden van het “Southern Cameroon National Council” aanwezig zouden zijn, u zou enkele personen – zoals Mr. S. en E. – kennen (cgvs 2 pagina 17). U zou daarvoor vooral in een whatsapp forum hebben gezeten, waarin er zou geëvalueerd worden of bepaalde mensen in de gevangenis hulp zouden nodig hebben (cgvs 2 pagina 17). U gevraagd of de Kameroense autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw – overigens beperkte – activiteiten in Duitsland en België, luidt uw antwoord vooreerst als volgt: “I care less if they know. Ik wil de realisatie zien van het land, ons standpunt, onze droom” (cgvs 2 pagina 18). U nogmaals dezelfde vraag opgeworpen, zegt u: “Dat weet ik niet, als ze het weten, i don't care, mijn zorg is territorium krijgt terug sovereignty, soevereiniteit zoals het was, zoals ik u zei, er was een luchthaven en zeehaven in Tiko, Limbe ook een zeehaven. Dat zijn havens, nooit verbeterd, nooit, overheid kijkt er niet naar, powerdam in Muyuka, alles, ze stopten het, alles naar Edea. Alles economisch, bank van Kameroen, functioneert niet meer, alles wat het land nodig heeft, centrale systeem is naar de andere kant, Franstalig deel, gegaan” (cgvs 2 pagina 18). U slaagt er aldus allesbehalve in om op concrete wijze aan te tonen dat de Kameroense overheid wel degelijk op de hoogte zou zijn van uw – overigens beperkte – activiteiten in zowel Duitsland als België - en dat er ten gevolge hiervan sprake zou zijn van een mogelijke vervolging uitgaande van deze autoriteiten bij een terugkeer naar Kameroen”.

4.1.24. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift voor het overige beperkt tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerd vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

4.1.25. Het geheel aan verzoekers documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoekers individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de beschikbare landeninformatie over Kameroen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Kameroen kan blijken. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij persoonlijk wordt geviséerd door de 21th Motorised Infantry en bij uitbreiding door de Kameroense autoriteiten, noch omwille van zijn politieke activiteiten in Kameroen zelf, noch omwille van zijn activiteiten in de diaspora. De eventuele overige motieven in de bestreden beslissing, worden door de Raad dan ook al overtuigend

beschouwd, waarbij middelonderdelen gericht tegen overtollige motieven niet onderzocht dienen te worden.

4.1.26. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

4.1.27. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

4.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2.1. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig, artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd.

4.2.2. Opdat aan een verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

4.2.3. De Raad herinnert eraan dat deze wetsbepaling de omzetting vormt van artikel 15, sub c, van de Richtlijn 2011/95/EU en een bepaling is waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Er moet bijgevolg tevens rekening worden gehouden met het gestelde in het arrest "Elgafaji" waar het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: Hof van Justitie) een onderscheid maakt tussen twee situaties:

- de situatie waar "er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen" (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 35; HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Aboucar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, § 30);
- de situatie waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker en waarbij het HvJ heeft gepreciseerd dat "*hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming*" (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39).

4.2.4. De commissaris-generaal overweegt vooreerst op goede gronden als volgt:

"Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit bepaalde zones in Engelstalig Kameroen krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

*Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie **COI Focus “Cameroun. Crise anglophone. Situation sécuritaire.”** dd. 19 november 2021)(toegevoegd aan het administratief dossier), blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde “Engelstalige crisis”. Het gaat hierbij echter om **een gelokaliseerd conflict** dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio's North West en South West. Uit de informatie blijkt duidelijk dat er fundamentele verschillen tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen.”*

4.2.5. De bestreden beslissing wijst er voorts terecht op dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte is aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat en indien van de verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker zich aan de bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Yaoundé of Douala, waar hij over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

4.2.6. In dit verband wordt in de bestreden beslissing gesteld als volgt:

“Niettegenstaande het conflict een grote impact heeft op de bewegingsvrijheid van de bewoners van de Engelstalige zone van het land, onder meer door de ghost town operaties en de vele check points van zowel de Kameroense autoriteiten als van de separatisten, blijkt evenwel dat het mogelijk is om zich van de Engelstalige naar de Franstalige regio van het land te verplaatsen. Bovendien is de Franstalige regio van Kameroen bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in de Franstalige regio van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio, met uitzondering van een paar geïsoleerde incidenten, niet getroffen wordt door het geweld gelieerd aan de Engelstalige crisis. Uit de informatie blijkt duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte thans erg beperkt is, en niet algemeen verspreid, zodat er niet kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt dan ook niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Verder blijkt uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat talrijke Engelstaligen, voornamelijk vrouwen en kinderen, toevlucht zoeken tot de Franstalige regio's, waar ze vaak in precarie omstandigheden leven. De Engelstalige IDP's genieten er echter wel degelijk hulp en sympathie vanwege de Franstalige gastgemeenschap. Er is geen sprake van spanningen tussen de twee gemeenschappen. De geraadpleegde bronnen geven voorts hoofdzakelijk aan dat Engelstalige IDP's geen gerichte discriminatie ondervinden vanwege de autoriteiten, louter omwille van het feit dat ze Engelstalig zijn. Er vinden nog altijd razzia's plaats binnen de Engelstalige gemeenschap in Franstalig Kameroen, maar het aantal is aanzienlijk gedaald in 2021. Sommige IDP's worden gearresteerd met de bedoeling hen te intimideren of geld af te persen. Uit het geheel van de informatie blijkt echter nog steeds dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn.

Waar verzoeker wijst op de algemene problemen voor Engelstalige Kameroeners en op de kans op willekeurige arrestaties, ligt deze informatie in lijn met hetgeen de commissaris-generaal heeft gesteld, zodat dit geen andere beoordeling van de zaak verantwoordt. Waar verzoeker wijst op verregaande discriminatie en een negatief onthaal door de Franstalige gastgemeenschap, wijst de Raad erop dat dit niet wordt ondersteund door de objectieve landeninformatie, waarop de commissaris-generaal zich steunt en waaruit blijkt dat Engelstaligen in het algemeen kunnen rekenen op begrip en steun van de Franstalige inwoners. De Raad dient in deze ook vast te stellen dat verzoeker wel meermaals en uitgebreid verklaringen aflegt over deze discriminaties, doch dat hij dienaangaande geen objectieve landeninformatie voorlegt, die zijn betoog zou ondersteunen dat Engelstalige Kameroeners zodanige problemen zouden ondervinden van de Franstalige gastgemeenschap, dat de Franstalige regio niet langer een veilig intern

vestigingsalternatief zou kunnen uitmaken. Verzoeker brengt geen objectieve informatie aan, waaruit blijkt dat Engelstalige Kameroeners zich, in het algemeen, niet zouden kunnen hervestigen in de Franstalige regio's. Evenmin brengt verzoeker objectieve informatie aan, waaruit blijkt dat leden van de SCNC, zich in het algemeen niet zouden kunnen hervestigen in de Franstalige regio's. In de mate dat verzoeker hierbij verwijst naar zijn uitgesproken politiek profiel, verwijst de Raad naar de voorgaande bespreking, waar reeds werd vastgesteld dat verzoeker niet aantoonde een dermate zichtbaar politiek profiel te hebben, dat hij hierdoor onder de negatieve aandacht zou staan. Verzoeker brengt dan ook geen objectieve landeninformatie aan, die afbreuk kan doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing dat er *“geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn”*.

4.2.7. Wat betreft de vraag of van verzoeker, gelet op zijn persoonlijke omstandigheden, redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij zich in Douala of Yaoundé vestigt, stelde bestreden beslissing op pertinente wijze vast dat:

“Hoewel uit uw eerdere verklaringen (zie supra) reeds kon worden opgemaakt dat u op regelmatige basis naar Douala en Yaoundé zou zijn getrokken en zelfs gedurende ruime tijd in Yaoundé (in Etugebe) zou hebben gewoond, werd er u nogmaals gevraagd of u zich soms naar deze plaatsen zou hebben begeven, dit buiten uw reizen naar Duitsland om (cfr. u zou toen steeds via Douala of Yaoundé zijn gereisd), waarop u het volgende aangaf: “Als ik geen problemen kende, ik ging naar Douala” (cgvs 1 pagina 12). Gevraagd naar de redenen waarom u soms naar Douala zou zijn gegaan, geeft u het volgende aan: “Tennis spelen met vrienden, ik deed wedstrijden, als er een wedstrijd is in Douala en ik kan, niks te doen heb, toen het leven normaal was voor me, dan ging ik naar daar en nam ik deel, als ik de kans had. Ik ging naar Limbé ook voor tennis, met vrienden” (cgvs 1 pagina 12). U zou verder geen vrienden noch familie in Douala hebben, u zou er ook meestal maar één of twee dagen zijn gebleven, het zou immers op amper 45 of 50 min van Buea zijn verwijderd (cgvs 1 pagina 12-13). Gevraagd hoe vaak u naar Douala zou zijn gegaan, geeft u het volgende aan: “Niet regelmatig, spontaan, als er een activiteit is waar ik naartoe kon, ik zat niet neer en zei ik ga naar Douala, behalve als er iets was wat me interesseerde, zoals sport” (cgvs 1 pagina 12). Gepolst i.v.m. Yaoundé, geeft u dan weer aan er een vriend genaamd E. C. te hebben, jullie zouden samen aan de universiteit van Buea hebben gestudeerd, u zou hem dan ook hebben bezocht, zijn ouders zouden in Yaoundé wonen en ook uw vriend zou er vandaag de dag nog steeds woonachtig zijn (cgvs 1 pagina 12). Yaoundé zou best ver zijn, u zou er dus niet op regelmatige basis zijn gegaan, u zou schatten één keer per maand, toen de crisis zou zijn begonnen, zou u niet meer zijn gegaan tot na 22 september 2017 (cgvs 1 pagina 13), vanaf april 2018 zou u er dan weer vijf tot zes maanden zijn gebleven, u zou er toen een kleine woning hebben gehuurd in Etugebe alwaar de meerderheid ervan Engelstaligen zouden zijn, het zou toen immers veiliger zijn geweest in Yaoundé (cgvs 1 pagina 12-13). U zou verder enkel nog kennissen hebben in Yaoundé, u zou er geen familie hebben (cgvs 1 pagina 13). Uit bovenstaande verklaringen blijkt dan ook dat u wel degelijk vertrouwd bent met de Franstalige regio te Kameroen (cfr. Douala en Yaoundé) en u zelfs gedurende een bepaalde periode te Yaoundé zou hebben gewoond. Men kan dan ook logischerwijze niet inzien waarom u zich niet in het Franstalige gedeelte zou kunnen vestigen en u haalt hiertoe ook geen gegronde redenen aan. U stelt dat in Douala, meer specifiek in Bonaberi, politie, gendarmes, militairen naar de buurt zouden zijn gekomen (cgvs 1 pagina 13). U zou er dan ook geld hebben moeten betalen aan een mix van politie, gendarmes en het leger teneinde uzelf te bevrijden: “Zij kwamen naar die plaats, de vechters die komen, het is de Engelse gemeenschap, daar komen ze altijd, ID kaarten vragen, naar uw telefoons kijken, sociale media, communicatie, WhatsApp, gaan door uw telefoon. Als je niet meegaat in het proces, ze zeggen je bent een vechter. Je geeft geld, of ze nemen u mee naar het station” ... “Als je 100.000 francs kan betalen, 50.000, 25.000, afhankelijk van wat je bij u hebt, ze doorzoeken u. Sommigen zeggen geef me dit bedrag” (cgvs 1 pagina 14). Ze zouden jullie er immers van verdenken vechters te zijn, mensen die willen vechten en problemen zouden veroorzaken, overheidsstructuren zouden vernielen tijdens manifestaties en er zouden zijn weggelopen en nu aldaar veiligheid zouden komen zoeken (cgvs pagina 25). U zou ze “Kale Kale” noemen, ze zouden de buurt blokkeren, niemand zou er binnen noch buiten kunnen (cgvs 1 pagina 25). U vertelt in dit kader het volgende incident: “We werden naar het politiestation meegenomen in Bonaberi, we moesten betalen, dat gebeurde er, ik dacht als ik geen geld bij me had, ze zouden me houden en ondervragen en beseffen dat ik wegliep van Buea en daar problemen had, en de Kolonel en het leger contacteren, zelfs gendarmes die er waren, die me zagen in de brigade, en ze me niet meer zagen... in Douala, als ik geen geld zou hebben gehad, het zou grote problemen voor mij hebben bezorgd” (cgvs 1 pagina 26). Ze zouden volgens u gewoonweg alle mannen van 17 tot 40-45 jaar met een Engels accent meenemen, ze zouden u naar uw mening dan ook niet hebben herkend en niet hebben geweten dat u reeds eerder in de gevangenis zou zijn opgesloten (cgvs 1 pagina 26). U stelt ook in Douala problemen met de lokale buurt te hebben gekend, ze zouden er immers zeggen ga terug naar uw regio, soms zouden er ook gevechten uitbreken (cgvs 1 pagina 26). U stelt in juni 2019 - voor uw vertrek uit

Douala en alvorens naar Yaoundé te zijn getrokken en uw land uiteindelijk te hebben verlaten – volgende vrees in Douala te hebben gekoesterd: “In Etugebe. Neen, ze vielen de plaats binnen, ik kon me niet vrij bewegen, had vrees dat ze me kunnen arresteren zoals ze A.(m) L. en I., zelfs in Yaoundé, arresteerden, ook lidkaart SCNC bij me, info in telefoon, ik ging naar Douala in juni” ... “Daar dacht ik wat nu te doen, samenvatten van alles waar ik door ging, alle wat ik riskeer, ik zag dat ze arresteren, zelfs in Yaoundé, ze noemen u Amba, gearresteerd en naar de gevangenis, ze vragen niet of je het bent of niet, met die vrees in me, die man zei ook weglopen, ik dacht over alles verloren, leven is meer waard, 14 of 15, en ik besloot Kameroen te verlaten” (cgvs 2 pagina 14). U gevraagd of u toen geen persoonlijke problemen te Douala zou hebben gekend, bevestigt u dit: “Neen ik bewoog me niet vrij voort, in een hotel, nadenken, wat doen, wat moet ik doen. Ik was niet in iemand zijn huis, in een hotel, denkend over volgende beweging” (cgvs 2 pagina 14). Over Yaoundé verklaart u dan weer dat er aldaar een stigma op jullie zou kleven, Engelssprekenden zouden er dan ook niet veilig zijn (cgvs 1 pagina 25). U haalt als voorbeeld in dit kader aan dat ze zouden hebben gezegd in het Frans dat “jullie mensen problemen veroorzaakten in jullie regio, jullie lopen weg en maken ons hier oncomfortabel” (cgvs 1 pagina 25). U vult verder nog aan: “Ik verliet Yaoundé in 2019, zolang was ik in Yaoundé, we hadden veel discriminatie, je komt van die regio Zuid Engels deel van het land, ze noemden ons Amba, Ambazonians, military, security hoort dat je een hoog doelwit al bent. Ik trachtte te starten in Yaoundé, het was niet mogelijk, ze noemen u Amba, bedreigd door security in Yaoundé. Je bent niet veilig. Gewoon door die naam, ze zeggen je bent Amba, toen, de meeste vechters en diegenen die wegliepen van de oorlog, zitten in Yaoundé, Douala, Bafoussam,... meesten gaan naar waar ze kunnen gaan, oorlogszone verlaten en daar zijn, ze zeggen je bent Amba, ze onderzoeken niet of je dat bent, ze nemen u mee, I. A. was gearresteerd. In Yaoundé” (cgvs 2 pagina 10). U gevraagd naar alle redenen waarom u zich niet in Franstalig Kameroen zou kunnen vestigen, zegt u het volgende: “Eerste is A., Ambazonia genoemd, is al een probleem, zoals meesten in Douala, in Bafoussam. In Yaoundé ook, arrestaties daar. Gekoppeld dat military, afkomstig van Yaoundé of andere delen van het land, centrale regio, hun kinderen sterven in Engelse deel en Engelsen lopen naar die regio, ze zien een Engels persoon, rouw, je bent een Amba, Anglofoon, ze arresteren u en je belandt in de gevangenis. Mishandeling ook, doodstraf” (cgvs 2 pagina 18-19). U vervolgt: “Diegenen die vechten met separatistische vechters, het zijn ouders afkomstig van de centrale regio, van het noorden, van overal in het land, ze hebben een kind in military, dat kind vecht en sterft, mensen rouwen en de Frans sprekende mensen, dat probeerde ik uit te leggen. Ze willen wraak in het specifiek, ik verloor mijn kind, hij loopt weg en zoekt hier veiligheid. Het hoofd van een school in Bamenda is gedood in Yaoundé, geslagen tot de dood. Ik heb dat hier. Bamenda naar Yaoundé, dood geslagen, VZ toont het op zijn gsm” (cgvs 2 pagina 18-19). Gevraagd naar een bepaalde persoonlijke vrees tegenover Douala, verwijst u wederom naar uw arrestatie en het betalen van losgeld, in 2017 (cgvs 2 pagina 19). U zou er dan ook niet veilig zijn, u verwijst vervolgens naar uw voorgehouden convocatie, gekoppeld aan het feit dat u eerder zou zijn opgesloten, indien ze u erbuiten zouden arresteren, zou er dan ook geen rechtvaardiging zijn, u zal gedood worden (cgvs 2 pagina 19). Omtrent een persoonlijke vrees tegenover Yaoundé, geeft u het volgende aan: “In Yaoundé, hetzelfde, ik zeg u hetzelfde, Anglofoon, Amba, je bent niet veilig, ik praatte over het hoofd van die school dat is geslagen en gedood in Yaoundé, er zijn veel andere zaken maar mensen horen hen niet, info vloeit, alles van de bron, ik weet wat we gaan moeten ondergaan, in andere regio's van Kameroen ik weet het zeer goed, dat is mijn vrees, om terug te keren, anders zou ik niet zeggen beslissing genomen om land te verlaten” (cgvs 2 pagina 19). Voor wat betreft Douala verwijst u aldus louter naar een gebeurtenis waarbij u – net als alle andere 17 tot 40-45 jarige Engelssprekende mannen in dezelfde regio verblijvend – naar het politiekantoor zou zijn meegenomen in Bonaberi, alwaar u zou hebben dienen te betalen om uzelf vrij te kunnen krijgen. Verder zou u – net als alle andere Engelssprekenden – er door de politie, gendarmes en militairen van worden verdacht een vechter te zijn en problemen te willen veroorzaken, overheidsstructuren te willen vernielen tijdens manifestaties en ervan te zijn weggelopen en aldaar veiligheid te komen zoeken. Dit wijst aldus allesbehalve op een persoonlijke en systematische vervolging van uwentwege aldaar. U zou verder ook een vrees hebben gekoesterd dat ze u zouden kunnen arresteren, net zoals andere personen zoals A.(m) L. en I., temeer gezien u uw SCNC lidkaart zou hebben bijgehouden en er bepaalde informatie op uw telefoon zou hebben gestaan. Dit betreft echt een louter hypothetische vrees die nergens enige objectieve grond vindt. Voor wat betreft de verwijzing naar uw voorgehouden arrestatie (cfr. dd. 22 september 2017) en convocatie, kan er nog worden opgemerkt dat deze reeds eerder als ongeloofwaardig werden bestempeld. U zou verder ten slotte nog met de lokale buurtbewoners te Douala problemen hebben gekend, ze zouden immers zeggen ga terug naar uw regio, soms zouden er gevechten uitbreken. Ook in Yaoundé zou er een stigma op jullie hebben gekleefd, Engelssprekenden zouden er dan ook niet veilig zijn, jullie zouden er Amba/Ambazonians worden genoemd en aanzien worden als mensen die problemen zouden hebben veroorzaakt in jullie regio, weggelopen zouden zijn en het hen daar vervolgens oncomfortabel zouden maken, jullie zouden er dan ook worden gearresteerd. Er kan in dit kader nog worden gesteld dat u niet aantoonbaar dat u louter omwille van discriminatoire redenen te Douala en/of Yaoundé een ernstige

persoonlijke gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, noch haalt u gegronde elementen aan die hiertoe anders zouden kunnen besluiten. U voegt op 26 januari 2022 nog het algemene artikel "Targeted Killings in Ambazonia", een algemeen artikel "Anglophones in Douala Allegedly Targeted by Police" en een algemeen artikel "Principal of Government School Pinyin Found Dead in Yaoundé" toe. Er kan in dit kader nog worden opgemerkt dat uit objectieve informatie - toegevoegd aan het administratief dossier - blijkt dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in Yaoundé en Douala in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vlucht-alternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan

4.2.8. Door louter te volharden in de overtuiging dat noch Douala, noch Yaoundé een redelijk intern vluchtalternatief betreffen, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal, brengt verzoeker de gedane beoordeling niet aan het wankelen. In het licht van de beschikbare landeninformatie, tezamen genomen met de persoonlijke omstandigheden van verzoeker – waarbij onder meer blijkt dat verzoeker gedurende meerdere maanden in Yaoundé heeft gewoond, alwaar hij een klein huis huurde – oordeelt de Raad dat verzoeker in de Franstalige regio, minstens in Yaoundé, beschikt over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief, in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens zijn persoonlijke onderhouds kreeg verzoeker de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in de door verzoeker gekozen Engelse taal. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

4.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien oktober tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. N. DENIES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. V. LAUDUS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES